رسالة في الدماء الطبيعية للنساء - فيتنامي

Thông Điệp Về Máu Tự Nhiên Của Phụ Nữ

Theo ngòi bút học giả Sheikh :

Muhammad bin Saleh Al-'Uthaimin

Cầu xin Allah tha thứ cho Sheikh, cho cha mẹ của Sheikh và toàn thể người Muslim

Islamhouse.com

المحتوى الإسلامي

Thông Điệp Về Máu Tự Nhiên Của Phụ Nữ

Được biên soạn bởi Đại học giả - Sheikh

Muhammad bin Saleh Al-‘Uthaimin

Cầu xin Allah tha thứ cho Sheikh, cho cha mẹ của Sheikh và cho toàn thể người Muslim

*

شركاء التنفيذ:

دار الإسلام جمعية الربوة رواد الترجمة المحتوى الإسلامي

Telephone: +966114454900
ceo@rabwah.sa
P.O.BOX: 29465
RIYADH: 11557
www.islamhouse.com

NHÂN DANH ALLAH, ĐẤNG ĐỘ LƯỢNG, ĐẤNG KHOAN DUNG

Alhamdulillah, mọi lời ca ngợi và tụng niệm đều kính dâng Allah, bầy tôi xin tạ ơn Ngài, cầu xin Ngài giúp đỡ và tha thứ. Cầu xin Allah che chở tránh khỏi mọi điều xấu xuất phát từ bản thân của bầy tôi và trong mọi việc làm của bầy tôi. Ai mà Allah hướng dẫn sẽ không bao giờ lầm lạc và ai mà Ngài làm cho lầm lạc sẽ không tìm thấy sự hướng dẫn. Bề tôi chứng nhận không có Thượng Đế nào đích thực ngoài Allah, Đấng duy nhất không có cộng tác cùng Ngài và bề tôi xin chứng nhận Muhammad là nô lệ, là Thiên Sứ của Ngài Cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người, cho gia quyến của Người, cho các vị Sahabah của Người và cho những ai đi theo con đường tốt đẹp của họ cho đến Ngày Tận Thế. Máu phụ nữ, cụ thể là kinh nguyệt, Istihadah (máu bệnh lý) và máu hậu sản, là một trong những vấn đề quan trọng cần được trình bày rõ để biết các qui định và giới luật của nó, và phân biệt đúng sai dựa theo câu nói của giới học giả về nó, và để dựa trên những quan điểm phù hợp với ánh sáng đã được đề cập trong Qur'an và Sunnah.

1- Bởi vì Qur'an và Sunnah là hai bộ nguồn nền tảng chính yếu mà các giáo luật của Allah Tối Cao được xây dựng và thiết lập dựa trên đó để các bề tôi của Ngài thờ phượng Ngài và để Ngài qui định các nghĩa vụ cho họ.

2- Bởi việc dựa vào Qur'an và Sunnah mang lại cảm giác yên tâm, nhẹ nhõm và thoát khỏi trách nhiệm.

3- Bởi những gì khác với hai bộ nguồn này thì biện minh chứ không dùng nó làm bằng chứng.

Chỉ có lời phán của Allah Tối Cao và lời của Thiên Sứ – Sol lol lo hu 'a lai hi wa sal lam – mới được dùng làm bằng chứng giáo lý, tương tự, lời của các học giả trong số Sahabah cũng được dùng làm bằng chứng giáo lý -

theo luồng quan điểm được cho là hợp lý nhất - với điều kiện không mâu thuẫn với bất cứ điều gì trong Qur'an và Sunnah, và không đối lập với bất kỳ luồng quan điểm nào của Sahabah khác. Nếu ý kiến đó có đối lập với Qur'an và Sunnah, bắt buộc phải chọn lấy những gì trong Qur'an và Sunnah. Nếu hai luồng quan điểm của Sahabah đối lập nhau thì chọn lấy quan điểm được cho là hợp lý nhất. Allah đã phán:

﴿ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا٥٩﴾ سُورَةُ النِّسَاءِ

{Trường các ngươi bất đồng ý kiến về một điều gì đó thì các ngươi hãy đưa điều đó trở về với Allah (Qur'an) và với Thiên Sứ (Muhammad) (tức Sunnah) nếu các ngươi thật có đức tin nơi Allah và Ngày Phán Xét Cuối Cùng. Đó là cách giải trình tốt nhất và đúng nhất} [chương 4 – An-Nisa': 59].

Đây là bức thông điệp ngắn gọn và cần thiết trình bày rõ về các loại máu (phụ nữ) và các giáo luật liên quan; gồm các chương sau:

Chương một: Khái niệm và nguyên nhân của kinh nguyệt.

Chương hai: Độ tuổi bắt đầu và thời gian hành kinh

Chương ba: Trường hợp bất thường của kinh nguyệt.

Chương bốn: Giáo luật về kinh nguyệt.

Chương năm: Istihadah (máu bệnh lý) và các giáo luật liên quan.

Chương sáu: Máu hậu sản và các giáo luật liên quan.

Chương bảy: Sự dụng thuốc ngăn kinh nguyệt, thuốc thúc đẩy kinh nguyệt, thuốc ngừa thai hoặc phá thai.

*

Chương một: Khái niệm và nguyên nhân của kinh nguyệt

Haidh (Kinh nguyệt) theo nghĩa đen trong ngôn ngữ Ả-rập: Là dòng chảy của một thứ gì đó.

Theo thuật ngữ giáo luật: Là máu phụ nữ xuất ra theo cách tự nhiên trong các thời điểm nhất định. Đó là máu tự nhiên không do bệnh lý, tổn thương, té ngã hay sinh đẻ. Mặc dù là máu tự nhiên nhưng sẽ khác nhau tùy theo cơ địa của từng người. Vì vậy, phụ nữ thường khác nhau một cách rõ ràng về vấn đề này.

Nguyên nhân của kinh nguyệt: Suốt thời gian bào thai còn trong bụng mẹ, nó không thể được nuôi dưỡng bằng thức ăn từ bên ngoài bụng mẹ, cũng không thể chuyển thức ăn vào trong cho nó bất kỳ loại thức ăn nào. Khi đó, Allah Tối Cao làm cho bên trong cơ thể phụ nữ có một lượng máu thành nguồn thức ăn nuôi dưỡng bào thai trong bụng giúp nó không cần phải ăn và tiêu hóa. Nguồn máu này xâm nhập vào cơ thể bào thai qua dây rốn, thấm vào tĩnh mạch của thai và thế là bào thai có nguồn dinh dưỡng để phát triển. Bởi thế, thật phúc thay Allah, Đấng Tạo Hóa Ưu Việt.

Đây là nguyên nhân của kinh nguyệt. Vì vậy, khi phụ nữ có thai, kinh nguyệt sẽ chấm dứt, trừ một số trường hợp ngoại lệ và rất hiếm. Tương tự như vậy, các bà mẹ đang cho con bú sẽ ít khi có kinh nguyệt, đặc biệt là vào đầu thời kỳ cho con bú.

*

Chương hai: Độ tuổi bắt đầu và thời gian hành kinh

Chương này có hai nội dung:

Nội dung thứ nhất: Độ tuổi bắt đầu hành kinh.

Nội dung thứ hai: Thời gian hành kinh.

Nội dung thứ nhất: Độ tuổi bắt đầu hành kinh của đa số phụ nữ là từ 12 đến 50 tuổi. Tuy nhiên, phụ nữ cũng có thể hành kinh trước hoặc sau độ tuổi này, tùy theo cơ địa, di truyền và môi trường.

Các học giả Islam – cầu xin Allah thương xót họ – đã có nhiều ý kiến khác nhau: Độ tuổi bắt đầu hành kinh có giới hạn cụ thể hay không, có nghĩa là phụ nữ có hành kinh trước và sau độ tuổi đó không? Máu xuất ra trước và sau độ tuổi đó là máu bệnh lý, không phải kinh nguyệt?

Học giả Ad-Darimi nói – sau khi đã liệt kê nhiều ý kiến khác nhau -: "Với tôi tất cả điều này đều sai! Bởi vì tham chiếu trong tất cả những điều đó là dựa vào máu, tuỳ theo mức lượng được thấy trong bất cứ tình trạng và độ tuổi nào, lúc đó bắt buộc xem đó là kinh nguyệt. Allah tinh thông nhất!"

Đây là lời của học giả Ad-Darimi, và nó được coi là đúng và đã được Sheikh Islam Ibnu Taimiyah chọn. Bất cứ khi nào phụ nữ thấy

kinh nguyệt thì cô ta bắt đầu hành kinh, kể cả khi cô ta dưới chín tuổi hay trên năm mươi tuổi. Bởi lẽ, giáo luật kinh nguyệt đã được Allah và Thiên Sứ của Ngài qui định dựa trên việc khi có kinh nguyệt, chứ Allah và Thiên Sứ của Ngài đã không giới hạn độ tuổi cụ thể cho sự việc. Vì vậy, giáo luật chỉ được áp dụng khi có kinh nguyệt, còn việc giới hạn kinh nguyện ở độ tuổi nhất định cần phải có bằng chứng từ Qur'an hoặc Sunnah, đáng tiếc là không có bằng chứng cho điều đó.

Nội dung thứ hai: Thời gian hành kinh, nghĩa là chu kỳ kinh nguyệt là bao lâu.

Các học giả đã có rất nhiều ý kiến khác nhau về nội dung này, có khoảng sáu hoặc bảy luồng quan điểm. Học giả Al-Munzdir – Cầu xin Allah thương xót ông – nói: "Có một nhóm bảo: Chu kỳ kinh nguyệt không có số ngày tối thiểu cũng như tối đa."

Tôi nói: Luồng quan điểm này giống như luồng quan điểm của Ad-Darimi được đề cập trước đó, và đó là sự lựa chọn của Sheikh Islam Ibnu Taimiyah, và đây là ý kiến đúng. Bởi vì nó được khẳng định bởi Qur'an, Sunnah, và sự xem xét.

Bằng chứng thứ nhất: Lời phán của Đấng Tối Cao:

﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ ۖ قُلْ هُوَ أَذًى فَاعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ ۖ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهُرْنَ ۖ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ٢٢٢﴾ سُورَةُ البَقَرَة

{Họ (các bạn đạo của Ngươi) hỏi Ngươi (hỡi Thiên Sứ Muhammad) về kinh nguyệt của phụ nữ. Ngươi hãy trả lời họ: "Nó

gây hại (cho các ngươi khi quan hệ), cho nên các ngươi đừng đến gần vợ của các ngươi trong thời gian kinh nguyệt cho đến khi nào họ đã sạch sẽ trở lại (dứt kinh).}[chương 2 – Al-Baqarah: 222], Allah qui định sự ngăn cấm cho đến khi sạch kinh, chứ Ngài không qui định sự ngăn cấm trong một ngày đêm, hay ba ngày hay mười lăm ngày. Điều này cho thấy lý do của giáo luật về kinh nguyệt phải dựa vào việc có kinh nguyệt hoặc không. Vì vậy, bất cứ khi nào có kinh nguyệt, giới luật được thiết lập, và khi sạch kinh thì giới luật không còn nữa. Bằng chứng thứ hai: Theo Sahih Muslim, Nabi – Sol lol lo hu 'a lai hi wa sal lam – đã nói với 'A-ishah lúc bà đến chu kì kinh nguyệt sau khi đã định tâm Ehram làm 'Umrah: **{EM HÃY LÀM NHỮNG GÌ MỘT NGƯỜI HÀNH HƯƠNG LÀM, NGOẠI TRỪ VIỆC EM KHÔNG TAWAF QUANH KA'BAH CHO ĐẾN KHI EM SẠCH KINH.} BÀ KỂ: "VÀO NGÀY NAHR TÔI ĐÃ SẠCH KINH." HADITH.**

Trong hai bộ Sahih Al-Bukhari và Muslim, Nabi – Sol lol lo hu 'a lai hi wa sal lam – đã nói với bà: **{EM HÃY CHỜ, KHI NÀO EM SẠCH KINH, HÃY ĐẾN TAN'IM.}** Nabi – Sol lol lo hu 'a lai hi wa sal lam – đã qui định sự ngăn cấm cho đến khi sạch kinh, Người đã không qui định thời gian cụ thể nào, điều này khẳng định rằng giới luật liên quan đến kinh nguyệt là ở việc có kinh nguyệt hoặc không.

Bằng chứng thứ ba: Tất cả ước tính và phân tích của các học giả được đề cập đến trong vấn đề này không được tìm thấy trong Kinh Sách của Allah Tối Cao (Qur'an) cũng như trong Sunnah của Thiên Sứ của Allah – Sol lol lo hu 'a lai hi wa sal lam – trong khi nó rất cần được giải thích rõ ràng. Nếu đó là điều bắt buộc con người phải hiểu và dựa vào đó để thờ phượng Allah thì chắc chắn Allah và Thiên Sứ

của Ngài – Sol lol lo hu ‘a lai hi wa sal lam – đã có sự giải thích rõ ràng cho mọi người, vì tầm quan trọng của giáo luật, chẳng hạn như giáo luật về lễ nguyện Salah, nhịn chay, kết hôn, ly hôn, thừa kế và các giáo luật khác. Allah và Thiên Sứ của Ngài đã nói rõ ràng về số lượng lễ nguyện Salah, giờ giấc của nó, và cách thức của nó như cúi đầu và quỳ lạy. Và Zakah, Allah và Thiên Sứ của Ngài đã trình bày rõ về các loại tài sản, thời điểm xuất, mức lượng và cách chi; còn nhịn chay, Ngài và Thiên Sứ của Ngài đã trình bày rõ ràng về thời gian và cách nhịn; hành hương Hajj và những thờ phượng khác đều được trình bày rõ ràng cụ thể. Ngay cả tác phong ăn, uống, ngủ, quan hệ tình dục, ngồi, vào nhà và ra khỏi nhà, và cách thức vệ sinh, thậm chí số lần lau chùi vệ sinh bằng cục đá, và những vấn đề tế nhị khác, đều được Allah trình bày rõ ràng để hoàn thiện tôn giáo như một hồng phúc của Ngài cho những người có đức tin. Đấng Tối Cao phán:

﴿ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِكُلِّ شَيْءٍ ﴾ سُورَةُ النَّحلِ

{TA (Allah) đã ban xuống cho Ngươi (hỡi Thiên Sứ Muhammad) Kinh (Qur’an) như một lời giải thích rõ ràng cho tất cả mọi điều} [chương 16 – An-Nahl: 89], và Đấng Tối Cao phán:

﴿ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَى وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ ﴾ سُورَةُ يُوسُفَ

{(Qur’an) không phải là lời bịa đặt mà là một sự xác nhận lại những điều đã xảy ra trước Nó và là một sự trình bày chi tiết (về các giới luật và giáo điều)} [chương 12 – Yusuf: 111]. Khi các điều ước tính và phân tích không được tìm thấy trong Kinh Sách của Allah Tối Cao cũng như trong Sunnah của Thiên Sứ của Ngài – Sol lol lo hu

'a lai hi wa sal lam – cho thấy rõ rằng giới luật không dựa theo các điều ước tính và phân tích mà là dựa vào kinh nguyệt. Có kinh nguyệt hay không có kinh nguyệt là điều thiết lập giới luật. Bằng chứng này: - ý tôi là: Việc không đề cập giới luật trong Kinh Sách và Sunnah là bằng chứng nó không được xem xét - nó sẽ không mang lại lợi ích cho bạn trong vấn đề này và các vấn đề khác; bởi vì các giáo luật Islam không được công nhận ngoại trừ có bằng chứng từ bộ luật của Kinh Sách của Allah, hoặc Sunnah của Thiên Sứ của Ngài – Sol lol lo hu 'a lai hi wa sal lam – hoặc Ijma' (sự thống nhất của các học giả), hoặc Qiyas (suy luận) đúng. Sheikh Al-Islam Ibnu Taimiyah cho biết trong quy tắc của mình: "Và theo đó, với danh từ kinh nguyệt, Allah qui định nhiều giáo luật khác nhau về nó trong Qur'an và Sunnah, và Ngài không ấn định thời gian ít nhất và nhiều nhất về nó, cũng không đề cập đến khoản thời gian cho trang thái sạch sẽ giữa hai kỳ kinh nguyệt mặc dù tình trạng chung của cộng đồng rất cần đến điều đó. Hơn nữa, ngôn ngữ đã không phân biệt giữa hai giới hạn, vì vậy bất cứ ai đặt ra giới hạn cho điều đó là đã đi ngược với Qur'an và Sunnah. " Kết thúc lời nói của Sheikh. Bằng chứng thứ tư: Xem xét, tức sự suy luận đúng: Allah Tối Cao giải cho biết kinh nguyệt là điều gây hại, vì vậy, khi nào có kinh nguyệt là khi đó có sự gây hại, không có sự khác biệt giữa ngày thứ hai và ngày thứ nhất, cũng không khác biệt giữa ngày thứ tư và thứ ba, không có sự khác biệt giữa ngày mười sáu và mười lăm, cũng như giữa ngày mười tám và mười bảy, kinh nguyệt là kinh nguyệt và gây hại là gây hại, nguyên nhân tồn tại ở cả hai ngày đều như nhau, vậy thì làm sao lại phân biệt hai ngày khi cả hai có chung nguyên nhân? Chẳng phải điều này trái ngược với suy luận đúng hay sao? Chẳng phải suy luận

đúng là xem hai ngày như nhau khi cả hai có cùng một nguyên nhân đó sao?

Bằng chứng thứ năm: Sự khác biệt và nhầm lẫn giữa các luồng quan điểm. Điều này chỉ ra rằng các luồng quan điểm đó không phải là bằng chứng bắt buộc phải dựa vào, chúng chỉ là các phán quyết dựa trên Ijtihad (sự nỗ lực riêng của từng học giả nhằm đạt một kết luận) có thể đúng và có thể sai, không có luồng quan điểm nào đáng đi theo hơn, trong khi đó việc tham chiếu khi có sự mâu thuẫn là dựa vào Qur'an và Sunnah.

Vì vậy, nếu rõ ràng câu nói mạnh nhất là độ tuổi bắt đầu và kết thúc kinh nguyệt không giới hạn tối thiểu và tối đa, và rằng đó là luồng quan điểm hợp lý nhất, theo đó, phụ nữ cần biết rõ mỗi khi nhìn thấy máu tự nhiên chảy ra mà không phải do tổn thương hay bất cứ tác động nào thì đó là máu kinh nguyệt không đựa theo thời gian hoặc tuổi tác, trừ khi máu chảy liên tục không dừng lại hoặc chỉ dừng lại trong một hoặc hai ngày của tháng, thì đó được coi là máu Istihadah (bệnh lý). Istihadah và các giới luật của nó sẽ được trình bày – In Shaa Allah. Sheikh Islam Ibnu Taimiyah nói: "Nguyên tắc cơ bản đối với mọi thứ chảy ra từ tử cung là, đó là kinh nguyệt trừ khi có bằng chứng khẳng định đó là Istihadah." Sheikh cũng nói: "Bất cứ khi nào thấy máu (xuất ra từ âm đạo) thì đó là máu kinh nguyệt, trừ khi xác định được đó là máu tĩnh mạch hoặc máu do tổn thương." Hết. Câu nói này, vì nó đúng nhất về bằng chứng, cũng như dễ hiểu hơn, đồng thời dễ thực hiện và áp dụng hơn những gì mà các ý kiến khác đã đề cập, nên nó đáng được chấp nhận hơn vì nó đồng thuận

với tinh thần của tôn giáo Islam và quy tắc của nó thì đơn gian và dễ dàng. Allah Tối Cao phán:

﴿ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ ﴾ سُورَةُ الحَجّ

{Nhưng Ngài đã không gây khó khăn cho các ngươi trong tôn giáo} [chương 22 – Al-Hajj: 78], Thiên Sứ – Sol lol lo hu 'a lai hi wa sal lam – nói: **{THẬT VẬY, TÔN GIÁO ĐƠN GIẢN VÀ DỄ DÀNG, VÀ KHÔNG AI GÂY KHÓ KHĂN TRONG TÔN GIÁO NGOẠI TRỪ LÀM KHÓ CHÍNH MÌNH, VÌ VẬY, HÃY CỐ GẮNG ĐẾN VỚI ĐIỀU ĐÚNG, (NẾU KHÔNG THỂ) HÃY ĐẾN VỚI ĐIỀU GẦN ĐÚNG, VÀ HÃY BÁO TIN VUI.}** Do Al-Bukhari ghi.

Một trong các phẩm chất hành xử của Thiên Sứ – Sol lol lo hu 'a lai hi wa sal lam – là khi phải lựa chọn một trong hai điều thì Người thường sẽ chọn điều dễ dàng nhất miễn là điều đó không mắc tội}.

Kinh nguyệt của người mang thai:

Thông thường, phụ nữ khi mang thai sẽ dừng kinh nguyệt, Imam Ahmad nói: "Phụ nữ tự nhận biết mình có mang thai khi chu kỳ kinh nguyệt của mình dừng lại." Nếu người phụ nữ mang thai thấy máu xuất ra trước khi sinh trong một thời gian ngắn khoảng hai hoặc ba ngày và có kèm cơn đau đẻ, thì đó là máu hậu sản, nếu máu xuất ra trước khi sinh với thời gian dài hoặc máu xuất ra trước khi sinh với thời gian ngắn nhưng không kèm theo cơn đau đẻ thì đó không phải máu hậu sản. Tuy nhiên, đó có phải là máu kinh nguyệt cần áp dụng các giới luật của kinh nguyệt hay đó là máu bệnh lý không cần áp dụng các giới luật của kinh nguyệt?

Về vấn đề này, các học giả có nhiều luồng quan điểm khác nhau, và luồng quan điểm đúng nhất là, nếu nó xuất hiện trong những ngày thông thường của chu kỳ kinh nguyệt thì đó là kinh nguyệt, bởi theo nguyên tắc cơ bản khi phụ nữ thấy máu thì đó là kinh nguyệt, trừ khi có nguyên nhân khẳng định đó không phải là máu kinh nguyệt, và trong Qur'an và Sunnah không hề đề cập việc phụ nữ mang thai không có kinh nguyệt.

Đây là luồng quan điểm của trường phái Malik và Shafi'i, và Sheikh Islam Ibnu Taimiyah đã chọn luồng quan điểm này; Al-Bayhaqi ghi trong sách Al-Ikhtiyarat (trang 30) từ Imam Ahmad, đúng hơn là Sheikh đã rút lại câu nói. Hết.

Dựa theo luồng quan điểm này, kinh nguyệt của người mang thai được xác định giống như người không mang thai, ngoại trừ hai trường hợp:

Trường hợp thứ nhất: Ly hôn (hay ly dị). Cấm li hôn vợ lúc đang kinh nguyệt nhưng không cấm lúc đang mang thai. Bởi vì ly hôn trong thời kỳ kinh nguyệt khi không mang thai là trái mệnh lệnh của Đấng Tối Cao:

﴿ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعِدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ ﴾ سُورَةُ الطَّلَاقِ

{Các ngươi hãy ly dị họ dựa vào 'Iddah (thời hạn ấn định) của họ} [chương 65 – At-Talaq: 1], Còn đối với việc ly hôn vợ đang mang thai trong thời kỳ kinh nguyệt là điều không trái luật. Bởi bất cứ ai ly hôn vợ lúc thai nghén là đã ly hôn họ trong thời gian 'Iddah của họ, cho dù đang có kinh nguyệt hay không, bởi 'Iddah chính là

mang thai. Vì vậy, không cấm chồng ly hôn vợ sau khi giao hợp, không giống như các trường hợp khác. Trường hợp thứ hai: Chu kỳ kinh nguyệt của phụ nữ mang thai không hồi kết, khác với chu kỳ kinh nguyệt của phụ nữ không mang thai, bởi vì thời gian ‘Iddah của phụ nữ có thai không kết thúc cho đến khi hạ sinh, cho dù họ đang có kinh nguyệt hay không, bởi Đấng Tối Cao phán:

﴿و وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ ﴾ [الطلاق: 4]

{Riêng đối với những người vợ đang mang thai thì 'Iddah của họ sẽ kéo dài cho đến khi họ sinh con} [chương 65 – At-Talaq: 4].

*

Chương ba: Trường hợp bất thường của kinh nguyệt

Sự bất thường của kinh nguyệt gồm các trường hợp:

Trường hợp thứ nhất: Tăng hoặc giảm, chẳng hạn như khi chu kỳ hành kinh thường xuyên là sáu ngày, sau đó máu xuất ra thêm ngày thứ bảy hoặc kỳ kinh thường xuyên của họ là bảy ngày nhưng mới sáu ngày thì sạch kinh.

Trường hợp thứ hai: Sớm hoặc trễ, chẳng hạn như thường xuyên có kinh ở cuối tháng rồi lại xuất hiện đầu tháng hoặc thường có kinh ở đầu tháng nhưng rồi lại trễ đến cuối tháng.

Các học giả có các luồng quan điểm khác nhau về hai trường hợp này. Và luồn quan điểm được cho là đúng là khi nào phụ nữ nhìn thấy máu thì đó kinh nguyệt và khi nào sạch kinh thì đó là chấm dứt kỳ kinh, không phân biệt là chu kỳ có tăng hay giảm, sớm hay trễ. Bằng chứng cho điều này đã được trình bày trong chương trước đó, khi mà giáo luật quy định dựa vào việc có kinh nguyệt. Đây là luồng quan điểm của trường phái Shafi'i, và là sự lựa chọn của Sheikh Islam Ibnu Taimiyah, và được tác giả của Al-Mughni chọn và nói: “Nếu chu kỳ thường lệ được công nhận theo cách được đề cập trong trường phái, thì chắc chắn Nabi – Sol lol lo hu ‘a lai hi wa sal lam – đã giải thích nó cho cộng đồng tín đồ của mình, bởi vì Người không được phép trì hoãn lời giải thích về nó, Không được phép trì hoãn việc giảng giải khỏi thời gian qui định, và các người vợ của Người cũng như những phụ nữ khác cần đến sự giảng giải vấn đề

trong mọi lúc. Tất nhiên Người không sao lãng việc truyền đạt và giảng giải của Người, Và những gì mà Thiên Sứ – Sol lol lo hu ‘a lai hi wa sal lam – nhắc đến là sự thường lệ và những gì mà Người không trình bày và giảng giải thì đó là bệnh lý, không gì khác.” Hết Trường hợp thứ ba: Chất dịch màu vàng hoặc nâu sẫm, khi nhìn thấy máu có màu vàng như nước từ vết thương hoặc nâu sẫm giữa vàng và đen, nếu xuất hiện ở giữa chu kỳ kinh nguyệt hoặc cuối chu kỳ thì đó là kinh nguyệt mang các giới luật của kinh nguyệt; còn nếu xuất ra sau khi đã sạch kinh thì không phải là kinh nguyệt, bởi theo lời của bà Ummu ‘Atiyah – cầu xin Allah hài lòng về bà –: “Chúng tôi đã không xem chất dịch màu vàng và nâu sẫm là gì sau khi đã sạch kinh.” Do Abu Dawood ghi lại bằng đường truyền Sahih, và Al-Bukhari cũng ghi lại nhưng không có câu (sau khi sạch kinh), tuy nhiên, ông ghi chú tựa đề là: Chương về chất dịch màu vàng và nâu sẫm trong những ngày không kinh nguyệt. Trong bộ giảng giải Fathu Al-Bari: “Điều đó đề cập đến việc kết hợp giữa Hadith của ‘A-ishah được đề cập trước đó rằng bà nói: Cho đến khi họ nhìn thấy dịch màu trắng và Hadith của bà Ummu ‘Atiyah vừa nêu. Theo đó, nếu nhìn thấy dịch màu vàng và màu nâu sẫm lúc đang kinh nguyệt thì áp dụng theo Hadith của bà ‘A-ishah, còn khi nhìn thấy sau khi đã sạch kinh thì áp dụng theo Hadith của bà Ummu ‘Atiyah.” Hết. Về Hadith của bà ‘A-ishah mà Al-Bukhari đã nhận xét trước chương này, rằng có người phụ nữ đã gửi đến bà ‘A-ishah một miếng bông (thứ mà một người phụ nữ sẽ đặt (vào âm đạo) để nhận biết liệu có còn dấu vết kinh nguyệt hay không) trong đó có chất dịch màu vàng, nên bà nói: “Đừng vội vàng cho đến khi thấy dịch màu trắng.” Dịch màu trắng là chất lỏng có màu trắng do tử cung tiết ra khi kinh nguyệt chấm dứt.

Trường hợp thứ tư: Kinh nguyệt ngắt quãng, một ngày thấy máu và một ngày thì sạch, cứ như vậy. Điều này chia thành hai tình huống:

Tình huống một: Điều này xảy ra liên tục với người phụ nữ trong suốt thời gian của cô ấy. Và đó là máu bệnh lý, khi nhìn thấy loại máu này thì phụ nữ áp dụng giới luật dành cho máu bệnh lý (không phải máu kinh nguyệt).

Tình huống hai: Điều này không liên tục xảy ra với người phụ nữ, tuy nhiên, nó chỉ thi thoảng xảy ra, và cô ấy có khoảng thời gian sạch sẽ đúng mực. Các học giả- cầu xin Allah thương xót họ- có các luồng quan điểm khác nhau về ngày sạch sẽ (trong tình trạng một ngày thấy máu và một ngày thì sạch) của cô ta. Nó được coi là tình trạng sạch kinh hay được xem là một ngày của kinh nguyệt mang các giới luật của kinh nguyệt?

Trường phái Ash-Shafi'i được cho là đúng nhất trong các luồng quan điểm, rằng ngày sạch sẽ đó cũng được coi là ngày kinh nguyệt phải áp dụng giới luật của kinh nguyệt. Sheikh Islam Ibnu Taimiyah, tác giả Al-Fa’iq, và trường phái Abu Hanifah đã chọn luồng quan điểm này. Hơn nữa, bởi vì chất dịch màu trắng không được nhìn thấy; và bởi vì nếu cho rằng đó ngày sạch sẽ thì có nghĩa là thời gian trước và sau nó là kinh nguyệt nhưng không ai nói vậy cả, trừ khi dứt kinh nguyệt sau năm ngày hành kinh. Thêm vào đó, nếu cho rằng ngày đó là ngày sạch kinh thì sẽ gây khó khăn bởi việc tắm rửa, và sự khó khăn phải được loại bỏ trong giáo luật. Xin tạ ơn Allah.

Luồng quan điểm nổi tiếng của trường phái Hambali thì cho rằng ngày thấy máu là ngày của kinh nguyệt và ngày không thấy máu được coi là

ngày sạch kinh, ngoại trừ số ngày của hai tình trạng đó vượt quá mức chu kỳ kinh nguyệt bình thường thì máu lúc bấy giờ là máu bệnh lý.

Trong Al-Mughni, tác giả nói: "Việc ngừng ra máu trong thời gian ít hơn một ngày không được xem là đã sạch kinh, dựa vào một Hadith mà chúng tôi thuật lại về máu hậu sản rằng phụ nữ không bận tâm việc ngừng ra máu ít hơn một ngày. Và đó là đúng – In Shaa Allah – vì máu chảy một lần rồi ngừng trong một lần khác, và việc bắt buộc phụ nữ phải tắm liên tục sau mỗi lần ngừng máu như thế là điều rất khó khăn, bởi Allah phán:

﴿ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ ﴾ [الحج: 78]

{Nhưng Ngài đã không gây khó khăn cho các ngươi trong tôn giáo} [chương 22 – Al-Hajj: 78] Tác giả của Al-Mughni nói: "Dựa trên cơ sở này, việc máu ngừng ra ít hơn một ngày không được xem là ngày sạch sẽ, trừ khi người phụ nữ nhìn thấy bằng chứng khẳng định cho việc sạch kinh đó, chẳng hạn như việc máu ngưng ra vào cuối chu kỳ kinh nguyệt thường lệ hoặc cô ấy thấy dịch tiết màu trắng." Hết.

Vì vậy, luồng quan điểm của tác giả Al-Mughni là trung lập giữa hai luồng quan điểm và Allah biết rõ nhất đâu là đúng.

Trường hợp thứ năm: Máu ngưng ra và người phụ nữ chỉ thấy ẩm ướt, tính huống này nếu là đang trong thời gian kinh nguyệt hoặc giai đoạn cuối trước khi sạch kinh thì vẫn là kinh nguyệt, còn nếu sau chu kỳ kinh nguyệt thì không phải là kinh nguyệt. Bởi vì mục tiêu của tình trạng này là đi kèm với chất dịch màu vàng và nâu sẫm, và đây là giáo luật về điều đó.

*

Chương bốn: Giáo luật về kinh nguyệt.

Có đến hơn hai mươi giáo luật liên quan đến kinh nguyệt, nhưng chúng tôi sẽ đề cập đến những gì chúng tôi thấy cần thiết và phù hợp trong quyển sách này, cụ thể gồm:

Giáo luật thứ nhất: Lễ nguyện Salah: Người phụ nữ đang hành kinh bị nghiêm cấm hành lễ Salah bắt buộc và Salah tự nguyện, và nếu có hành lễ thì Salah không có giá trị. Tương tự như vậy, phụ nữ không bắt buộc phải hành lễ Salah bù lại trừ khi cô ta đã kịp thực hiện một Rak'ah của lễ nguyện Salah, cho dù sự bắt kịp là đầu giờ hoặc cuối giờ.

Ví dụ cho việc kịp đầu giờ lễ nguyện Salah: Một người phụ nữ hành kinh sau khi mặt trời lặn với khoảng thời gian đủ thực hiện một Rak'ah. Theo đó, nếu cô ta sạch kinh bắt buộc phải hành lễ Salah Maghrib bù lại, bởi vì cô ấy đã bắt kịp giờ Maghrib đủ kể thực hiện một Rat'ah trước khi có kinh nguyệt.

Ví dụ khác cho việc kịp cuối giờ Salah: Một người phụ nữ sạch kinh trước khi mặt trời mọc với khoảng thời gian đủ thực hiện một Rak'ah. Vì vậy, nếu cô ta sạch kinh, bắt buộc phải hành lễ Salah Fajr bù lại, vì cô ấy đã bắt kịp thời gian của Salah Fajr đủ để thực hiện một Rak'ah.

Nhưng nếu người phụ nữ có kinh nguyệt chỉ bắt kịp với một phần thời gian không đủ để thực hiện một Rak'ah, chẳng hạn như hành kinh sau khi mặt trời lặn, hoặc sạch kinh trước mặt trời mọc chốc lát. Trường hợp này không bắt buộc cô ta hành lễ Salah bù lại, bởi Thiên

Sứ – Sol lol lo hu ‘a lai hi wa sal lam – đã nói: {AI BẮT KỊP MỘT RAK‘AH CỦA LỄ NGUYỆN SALAH LÀ ĐÃ BẮT KỊP LỄ NGUYỆN SALAH.} (Al-Bukhari và Muslim), Hadith này cho chúng ta hiểu rằng khi ai đó bắt kịp những gì ít hơn một Rak’ah là không bắt kịp lễ nguyện Salah.

Trường hợp người phụ nữ kịp thời gian đủ thực hiện một Rak'ah của giờ Salah ‘Asr, thì có bắt buộc cô ta bù cả Salah Zhurh và ‘Asr không, hoặc cô ấy bắt kịp thời gian đủ một Rak-ah ở giờ cuối của Salah ‘Isha, thì có bắt buộc cô ta bù cả hai Salah Maghrib và ‘Isha không?

Trường hợp này, có nhiều luồng quan điểm khác nhau giữa các học giả, và luồng quan điểm đúng nhất nhất trong trường hợp này là chỉ bắt buộc người phụ nữ hành lễ Salah mà mình bắt kịp thời gian của nó, đó là Salah ‘Asr và ‘Isha. Bởi Thiên Sứ – Sol lol lo hu ‘a lai hi wa sal lam – đã nói: {AI BẮT KỊP MỘT RAK'AH SALAH ‘ASR TRƯỚC KHI MẶT TRỜI LẶN LÀ ĐÃ BẮT KỊP SALAH ‘ASR.} (Al-Bukhari và Muslim). Nabi – Sol lol lo hu ‘a lai hi wa sal lam – đã không nói là đã bắt kịp Salah Zhuhr và ‘Asr. Người cũng không đề cập đến việc bắt buộc phải thực hiên Salah Zhuhr, và theo nguyên gốc của sự việc là vô can. Đây là ý kiến của trường phái Abu Hanifah, Malik theo sự ghi chép của tác giả phân tích sách Al-Muhazzab. Trong suốt thời gian kinh nguyệt, không cấm phụ nữ tụng niệm như Takbir, Tasbih, Tahmid, Bismillah khi ăn uống, đọc Hadith, đọc sách giáo luật thực hành, cầu nguyện Allah, nói Amin, nghe xướng đọc Qur’an. Điều đó đã được khẳng định trong hai bộ Sahih Al-Bukhari và Muslim {RẰNG NABI – Sol lol lo hu ‘a lai hi wa sal lam – ĐÃ TỰA MÌNH VÀO LÒNG CỦA BÀ ‘A-ISHAH – CẦU XIN ALLAH HÀI LÒNG VỀ BÀ – LÚC BÀ ĐANG HÀNH KINH, MÀ XƯỚNG ĐỌC QUR'AN.}

Cũng theo hai bộ Sahih rằng bà ‘Atiyah – cầu xin Allah hài lòng về bà – đã nghe Nabi – Sol lol lo hu ‘a lai hi wa sal lam – nói: **{CÁC THIẾU NỮ, CÁC BÉ GÁI DẬY THÌ VÀ PHỤ NỮ ĐANG HÀNH KINH ĐI RA THAM GIA LỄ NGUYỆN SALAH ‘EID - ĐỂ CHỨNG KIẾN SỰ TỐT LÀNH VÀ CẦU XIN CHO TÍN ĐỒ CÓ ĐỨC TIN; VÀ PHỤ NỮ KINH NGUYỆT KHÔNG THAM GIA THỰC HIỆN LỄ NGUYỆN SALAH.}** Phụ nữ hành kinh được phép đọc Qur’an bằng mắt hoặc chiêm nghiệm bằng trái tim, không đọc thành tiếng, chẳng hạn như mở Qur’an ra hoặc bảng viết Qur'an và đọc thầm. Imam An-Nawawi nói trong phân tích sách Al-Muhazzab “Được phép mà không có quan điểm đối lập.” Còn việc đọc thành tiếng thì đa số học giả nói không được phép. Imam Al-Bukhari, Ibnu Jarir At-Tabari và Ibnu Al-Munzdir đồng nói: “Được phép.” Được thuật lại từ Malik và từ Ash-Shafi’i trong câu nói cũ, cả hai ý kiến được ghi trong bộ Fath Al-Bari. Al-Bukhari biên chép ở phần chú thích từ Ibrahim an-Nakha’i: “Không có gì sai khi đọc câu Kinh.” Sheikh Islam Ibnu Taimiyah nói trong bộ Fatawa của Ibnu Qasim: “Không có bằng chứng từ Sunnah cho việc cấm phụ nữ kinh nguyệt xướng đọc Qur’an, còn Hadith “Cấm phụ nữ đang có kinh nguyệt và người bị Junub đọc bất cứ gì từ Qur'an” là một Hadith yếu dựa theo quan điểm thống nhất của tất cả học giả chuyên môn về Hadith nhận định. Nếu như việc cấm phụ nữ xướng đọc Qur’an lúc hành kinh đã xảy ra ở thời của Nabi – Sol lol lo hu ‘a lai hi wa sal lam – giống như việc cấm hành lễ Salah thì điều đó đã được Nabi – Sol lol lo hu ‘a lai hi wa sal lam – trình bày rõ ràng cho các tín đồ của Người, và các bà mẹ của tín đồ có đức tin đã học và truyền lại cho mọi người. Hơn nữa, đã không có ai thuật lại điều cấm này từ Nabi – Sol lol lo hu ‘a lai hi wa sal lam – thì tuyệt đối không được cấm đoán điều này trong khi biết rõ điều này vốn không

bị cấm. Khi không bị cấm mặc dù có rất nhiều phụ nữ hành kinh trong thời đại của Người, cho thấy đây không phải là điều bị nghiêm cấm.” Hết.

Cách xử lý khôn ngoan trong trường hợp này sau khi biết được lý do tranh cãi của các học giả là: Tốt hơn hết là phụ nữ đang có kinh nguyệt không nên đọc kinh Qur'an thành tiếng trừ khi cần thiết, chẳng hạn như nếu cô ấy là giáo viên và cần truyền dạy cho những học viên khác, hoặc trong trường hợp kiểm tra, nữ giáo viên cần đọc để được kiểm tra, v.v.

Giáo luật thứ hai: Nhịn chay: Cấm phụ nữ hành kinh nhịn chay bắt buộc và nhịn chay tự nguyện, nếu có nhịn chay cũng vô giá trị. Tuy nhiên, bắt buộc phải nhịn chay bù nếu là nhịn chay bắt buộc, bởi Hadith của bà ‘A-ishah – cầu xin Allah hài lòng về bà –: **{TRƯỚC ĐÂY KHI CHÚNG TÔI BỊ NHƯ THẾ - NGHĨA LÀ KINH NGUYỆT – CHÚNG TÔI ĐƯỢC LỆNH PHẢI NHỊN CHAY BÙ LẠI CHỨ KHÔNG ĐƯỢC LỆNH HÀNH LỄ SALAH BÙ.}** (Al-Bukhari và Muslim).

Trường hợp phụ nữ hành kinh khi đang nhịn chay, thì việc nhịn chay của họ không còn giá trị, ngay cả khi nó diễn ra ngay trước khi mặt trời lặn chốc lát, và họ phải nhịn bù lại ngày hôm đó nếu đó là nhịn chay bắt buộc.

Trường hợp phụ nữ cảm thấy sự chuyển đổi của kinh nguyệt trước khi mặt trời lặn, nhưng nó chưa xuất ra ngoài cho đến sau khi mặt trời lặn, thì việc nhịn ch ay của họ đã hoàn tất và không mất giá trị dựa theo luồng quan điểm đúng nhất, bởi vì máu bên trong tử cung không có bất cứ phán quyết nào. Và bởi vì Nabi – Sol lol lo hu

‘a lai hi wa sal lam – khi được hỏi về một người phụ nữ nhìn thấy trong giấc ngủ của mình giống như những gì mà một người đàn ông nhìn thấy (nghĩa là mộng tinh): Cô ấy có phải tắm không? Người đáp: **{CÓ, NẾU NHƯ CÔ TA NHÌN THẤY TINH DỊCH XUẤT RA.}** giáo luật này liên quan đến việc nhìn thấy tinh dịch, chứ không phải bằng cách cảm nhận sự chuyển động của tinh dịch. Tương tự như vậy, giáo luật kinh nguyệt không được áp đặt cho phụ nữ trừ khi nhìn thấy nó xuất ra, không dựa vào cảm nhận sự chuyển động bên trong của kinh nguyệt.

Trường hợp khi rạng đông đã ló dạng và phụ nữ vẫn đang hành kinh, thì việc nhịn chay của cô ấy vào ngày đó không có giá trị, ngay cả khi cô ấy sạch kinh ngay sau rạng đông bắt đầu dù chỉ chốc lát.

Trường hợp phụ nữ sạch kinh trước rạng đông chỉ trong chốc lát và định tâm nhịn chay thì sự nhịn chay đó hợp lệ, cho dù có tắm sau rạng đông. Tương tự, người định tâm nhịn chay lúc đang bị Junub và chỉ tắm sau khi rạng đông đã ló dạng, việc nhịn chay này của họ là hợp lệ. Bởi Hadith của bà ‘A-ishah – cầu xin Allah hài lòng về họ – kể: **{TRƯỚC ĐÂY, NABI –** Sol lol lo hu ‘a lai hi wa sal lam **– THỨC DẬY LÚC SÁNG TRONG TÌNH TRẠNG JUNUB DO GIAO HỢP, KHÔNG PHẢI DO MỘNG TINH, RỒI NGƯỜI NHỊN CHAY RAMADAN.}** (Al-Bukhari và Muslim.) Giáo luật thứ ba: Tawaf (một nghi thức của Hajj: đi xung quanh Ka’bah): Phụ nữ hành kinh không được phép Tawaf Ka’bah dù Tawaf bắt buộc hay Sunnah và sẽ vô giá trị nếu Tawaf, bởi lời Nabi - Sol lol lo hu ‘a lai hi wa sal lam - đã nói với bà ‘A-ishah khi bà có kinh nguyệt: **{EM HÃY HOÀN THÀNH HẾT NGHI THỨC HÀNH HƯƠNG HAJJ, NGOẠI TRỪ TAWAF KA’BAH CHO ĐẾN KHI ĐÃ SẠCH KINH}.** Đối với các nghi thức (Hajj) còn lại, chẳng hạn như Sa’i giữa Safa và Marwah, dừng chân ở ‘Arafah, ở lại qua đêm ở

Muzdalifah và Mina, ném đá và các nghi thức khác của Hajj và ‘Umrah, thì không cấm đối với họ. và dựa trên điều này, nếu người phụ nữ vừa Tawaf xong thì hành kinh hoặc hành kinh lúc đang Sa’i đều không ảnh hưởng đến nghi thức Tawaf của cô ta. Giáo luật thứ tư: Được miễn Tawaf chia tay: Nếu đã hoàn thành xong mọi nghi thức Hajj và Umrah, chu kỳ kinh nguyệt bắt đầu trước khi rời Makkah trở về nhà và vẫn tiếp tục thì cô ta được phép rời Makkah mà không cần Tawaf chia tay, bởi Hadith do Ibnu ‘Abbas – Cầu xin Allah hài lòng về hai ông – kể: **{Người đã ra lệnh cho người hành hương Hajj phải thực hiện nghi thức cuối cùng tại Ka’bah, riêng phụ nữ đang hành kinh thì được miễn trừ.}** (Al-Bukhari và Muslim.) Điều không khuyến khích đối với phụ nữ đang có kinh nguyệt khi muốn rời Makkah lại đến trước cửa Masjid Haram mà cầu xin, bởi vì điều đó không được truyền lại từ Nabi – Sol lol lo hu ‘a lai hi wa sal lam – trong khi tất cả việc hành đạo chỉ được thực hiện dựa trên sự truyền đạt từ Người. Thay vào đó, những gì được thuật lại từ Nabi – Sol lol lo hu ‘a lai hi wa sal lam – hoàn toàn khác. Theo lời kể của Safiyah – cầu xin Allah hài lòng về bà – khi bà bắt đầu hành kinh sau khi đã Tawaf Ifadhah thì Nabi – Sol lol lo hu ‘a lai hi wa sal lam – đã bảo bà: **{Vậy thì hãy rời đi.}** Do Al-Bukhari và Muslim ghi. Người đã không ra lệnh phải đến cửa Masjid, nếu hình thức đó được phép thì Người đã trình bày rõ ràng. Đối với Tawaf của Hajj và ‘Umrah thì không được miễn cho họ, nhưng chờ đến khi đã sạch kinh thì Tawaf. Giáo luật thứ năm: Ở trong Masjid: Cấm phụ nữ đang kinh nguyệt ở trong Masjid, kể cả chỗ tập trung hành lễ Salah ‘Eid họ cũng không được phép ở tại đó. bởi theo Hadith do bà Ummu ‘Atiyah – cầu xin Allah hài lòng về bà – rằng bà đã nghe Nabi – Sol lol lo hu ‘a lai hi wa sal

lam – nói: {TẤT CẢ NGƯỜI NÔ LỆ, THIẾU NỮ VÀ CẢ NGƯỜI ĐANG CÓ KINH NGUYỆT PHẢI ĐẾN CHỨNG KIẾN SỰ TỐT ĐẸP (CỦA SALAH 'EID) VÀ CẦU XIN CHO NGƯỜI CÓ ĐỨC TIN, RIÊNG PHỤ NỮ CÓ KINH NGUYỆT THÌ KHÔNG Ở TẠI CHỖ HÀNH LỄ SALAH.} Al-Bukhari và Muslim. Giáo luật thứ sáu: Qua hệ tình dục: Nghiêm cấm người chồng quan hệ tình dục với vợ trong suốt chu kỳ kinh nguyệt và cũng cấm cô ta cho phép chồng làm điều đó với mình, bởi Allah đã phán:

﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذًى فَاعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهُرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ ﴿٢٢٢﴾﴾ [البقرة: 222]

﴾Họ (các bạn đạo của Ngươi) hỏi Ngươi (hỡi Thiên Sứ Muhammad) về kinh nguyệt của phụ nữ. Ngươi hãy trả lời họ: "Nó gây hại (cho các ngươi khi quan hệ), cho nên các ngươi đừng đến gần vợ của các ngươi trong suốt thời gian kinh nguyệt cho đến khi họ đã sạch sẽ trở (dứt kinh).﴿ (chương 2 - Al-Baqarah: 222). Nghĩa là cấm quan hệ tình dục qua đường âm hộ trong suốt thời gian có kinh nguyệt. Và bởi Nabi – Sol lol lo hu 'a lai hi wa sal lam – đã nói: {HÃY LÀM MỌI VIỆC NGOẠI TRỪ NIKAH.} Nikah ở đây ám chỉ: quan hệ tình dục. (Muslim). Và bởi vì cộng đồng tín đồ Muslim đồng thống nhất việc cấm quan hệ tình dục với phụ nữ đang có kinh nguyệt qua đường âm đạo. Người tín đồ Muslim đã tin tưởng nơi Allah và Đời Sau không được phép làm điều sai trái này, điều mà nó bị cấm bởi Kinh Sách của Allah Tối Cao (Qur'an), và Sunnah của Thiên Sứ của Ngài – Sol lol lo hu 'a lai hi wa sal lam – và sự nhất trí của toàn tín đồ Muslim. Nếu một người làm như vậy, y là kẻ đã chống lại Allah và

Thiên Sứ của Ngài, và đi theo con đường khác ngoài con đường của các tín đồ có đức tin. Imam Ash-Shafi'i – cầu xin Allah thương xót ông – nói trong bộ Majmu'a phân tích Al-Muhazdzdab, trang 374, quyển 2: "Ai vi phạm điều cấm này là y đã vi phạm đại tội." Những người bạn của chúng tôi nói: "Ai cho phép quan hệ tình dục với phụ nữ đang có kinh nguyệt sẽ bị coi là kẻ vô đức tin." Hết lời của Imam An-Nawawi. Tuy nhiên Allah cho phép – Alhamdulillah – tất cả những gì để giải tỏa ham muốn miễn sao không giao hợp qua đường âm đạo chẳng hạn như hôn, âu yếm, vuốt ve, nhưng tốt hơn là không chạm phần từ rốn đến đầu gối, ngoại trừ một cách gián tiếp từ bên ngoài y phục. bởi lời của 'A-ishah – cầu xin Allah hài lòng về bà – kể: **{TRƯỚC ĐÂY, NABI – Sol lol lo hu 'a lai hi wa sal lam – ĐÃ RA LỆNH CHO TÔI MẶC CHE THÂN DƯỚI VÀ NGƯỜI MƠN TRỚN TÔI TRONG THỜI GIAN TÔI ĐANG KINH NGUYỆT.}** (Al-Bukhari và Muslim.) Giáo luật thứ bảy: Li hôn: Nghiêm cấm người chồng li hôn vợ trong suốt thời gian kinh nguyệt, bởi Allah đã phán:

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعِدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ ۖ لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِينَ بِفَاحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍ ۚ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ ۚ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ ۚ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَٰلِكَ أَمْرًا ١﴾ [الطلاق: 1]

﴾Hỡi Nabi, khi nào Ngươi và ai đó trong cộng đồng tín đồ của Ngươi muốn ly dị vợ thì các ngươi hãy ly dị họ dựa vào 'Iddah (thời hạn ấn định) của họ. ﴿ (chương 65 – At-Talaq: 1). tức là, chỉ được phép li hôn phụ nữ trong khoảng thời gian cho phép được gọi là 'Iddah, đó là khoảng thời gian đang mang thai hoặc đang trong thời gian sạch sẽ và không giao hợp; bởi vì nếu ly hôn vợ trong thời

kỳ kinh nguyệt là li hôn họ ngoài thời gian ‘Iddah; còn khi li hôn trong lúc sạch sẽ sau khi đã giao hợp, thì thời gian 'Iddah mà cô ta có được chưa xác định rõ ràng, tức không biết rõ người vợ có mang thai trong lần giao hợp đó không, vì vậy cần phải theo dõi xem có mang thai hay là có kinh nguyệt. Theo đó, khi không chắc chắn là một thể loại của ‘Iddah, cấm người chồng li hôn vợ cho đến khi sự việc được xác định rõ ràng. Bằng chứng cấm li hôn vợ lúc kinh nguyệt là câu Kinh vừa liệt kê ở trên. Theo hai bộ Sahih và các bộ Hadith khác, từ con trai của ‘Umar, khi ông li hôn vợ lúc đang kinh nguyệt thì ‘Umar đến trình báo với Nabi – Sol lol lo hu ‘a lai hi wa sal lam. Người đã tức giận cho sự việc đó, Người ra lệnh bảo: **{HÃY BẢO CẬU TA QUAY LẠI VỚI CÔ TA CHO ĐẾN KHI CÔ TA SẠCH KINH, RỒI CÓ KINH, RỒI SẠCH KINH LẦN NỮA, LÚC ĐÓ, NẾU MUỐN HÃY TIẾP TỤC CHUNG SỐNG VÀ NẾU MUỐN THÌ LI HÔN TRƯỚC KHI GIAO HỢP. ĐÓ LÀ THỜI GIAN ‘IDDAH MÀ ALLAH CHO PHÉP LI HÔN VỢ.}** Nếu một người đàn ông ly hôn với vợ khi cô ấy đang có kinh nguyệt là anh ta đã mang tội cần phải ăn năn sám hối với Allah Tối Cao và phải để cô ta sống dưới sự bảo vệ của mình và sau đó li hôn cô ta đúng theo mệnh lệnh của Allah và Thiên Sứ của Ngài. Hãy giữ lại vợ đến hết chu kỳ kinh mà anh ta đã li hôn trong thời gian đó cho đến khi vợ có kinh nguyệt thêm lần nữa và dứt kinh sau đó. Lúc này, nếu muốn thì quay lại còn không thì li hôn trước khi giao hợp. Có ba trường hợp ngoại lệ được phép ly hôn trong thời kỳ kinh nguyệt: Thứ nhất: Nếu cuộc ly hôn diễn ra trước khi người chồng ở nơi riêng lẻ với vợ hoặc trước khi chạm vào cô ấy, thì không có gì sai khi người chồng ly hôn với vợ khi cô ta đang có kinh nguyệt. Bởi vì không có thời gian ‘Iddah cho trường hợp này, cho nên cuộc li hôn không trái với giáo luật. Bởi Allah đã phán: ﴿thì các ngươi hãy ly

dị họ dựa vào ‘Iddah (thời hạn ấn định) của họ. ﴾ (chương 65 – At-Talaq: 1)

Thứ hai: Nếu li hôn lúc vợ có kinh nguyệt khi mang thai; đã giải thích nguyên nhân cho điều này ở phần trên.

Thứ ba: Nếu ly hôn có bù đắp thiệt hại thì việc chồng li hôn vợ lúc đang có kinh nguyệt thì không sao.

Ví dụ, nếu vợ chồng có tranh chấp và cuộc sống vợ chồng không như mong muốn, người chồng chấp nhận bù đắp để li hôn vợ thì người chồng không sai khi li hôn vợ trong lúc đang kinh nguyệt. Bởi Hadith của Ibnu ‘Abbas kể khi vợ của Thabit bin Qais bin Shimas đến gặp Nabi – Sol lol lo hu ‘a lai hi wa sal lam – nói: Thưa Thiên Sứ của Allah, quả thật, tôi không phiền trách chồng tôi về mặt đạo đức hay tôn giáo nhưng tôi sợ trở thành vô đức tin sau khi đã vào Islam. Nabi – Sol lol lo hu ‘a lai hi wa sal lam – hỏi: **{CÔ CÓ ĐỒNG Ý TRẢ LẠI CHỒNG CÔ NGÔI VƯỜN CỦA ANH TA KHÔNG?}** Người phụ nữ đáp: Dạ có. Thiên Sứ của Allah – Sol lol lo hu ‘a lai hi wa sal lam – bảo: **{ANH HÃY NHẬN LẠI NGÔI VƯỜN VÀ LI HÔN CÔ TA.}** Do Al-Bukhari ghi. Nabi – Sol lol lo hu ‘a lai hi wa sal lam – đã không hỏi người phụ nữ đó đang trong chu kỳ hay không? Và bởi đây là cuộc li hôn để chuộc lại thân mình nên cho phép khi cấp bách, vì vậy, phụ nữ ở trên hiện trạng nào cũng được. Tác giả nói trong bộ Al-Mughni, phần ghi chú việc cho phép phụ nữ yêu cầu li hôn khi đang kinh nguyệt, trang 52, quyển 7: “Bởi vì việc cấm ly hôn trong thời kỳ kinh nguyệt là do tác hại của thời gian ‘Iddah sẽ gây hại đến người vợ, còn việc người vợ yêu cầu li hôn là để loại bỏ những tổn hại gây ra cho người vợ bởi bị đối xử tồi tệ

trong cuộc sống vợ chồng và người vợ phải chịu đựng với người cô ta không thích và ghét bỏ. Trong trường hợp này nếu chờ đợi đến ‘Iddah sẽ gây thiệt hại lớn hơn nên cho phép chọn giải pháp thiệt hại ít hơn, vì lẽ đó mà Nabi – Sol lol lo hu ‘a lai hi wa sal lam – đã không hỏi người phụ nữ đó đang có chu kỳ kinh nguyệt hay không.” Hết lời của tác giả.

Về việc thực hiện giao ước kết hôn lúc phụ nữ đang trong chu kì thì không sao. Bởi vì nguyên lý là cho phép và không có bằng chứng nào ngăn cấm điều này. Tuy nhiên, cần xem xét việc cho chồng động phòng với vợ, nếu như người chồng tin là mình sẽ không giao hợp với vợ thì cho phép cả hai động phòng còn nếu không thể thì tạm thời chờ đợi đến khi vợ sạch kinh nguyệt bởi lo sợ người chồng vi phạm điều nghiêm cấm.

Giáo luật thứ tám: Xem xét ‘Iddah ly hôn dựa theo kinh nguyệt: Nếu người chồng ly hôn vợ sau khi anh ta đã chạm vào cô ấy hoặc ở một mình với vợ, thì cô vợ phải tuân thủ thời gian ‘Iddah là ba chu kỳ kinh nguyệt hoàn chỉnh, nếu cô ấy có kinh nguyệt suốt ba lần liên tiếp thì khẳng định cô ấy không mang thai, bởi Allah Tối Cao đã phán: ﴿Những người vợ li dị (vì quyền lợi của bản thân) phải kiêng cữ trong ba kỳ kinh (ba tháng).﴾ (chương 2 – Al-Baqarah: 228). Câu Kinh đề cập đến ba chu kỳ kinh. Nếu cô vợ mang thai thì thời gian ‘Iddah của cô ta cho đến sau khi hạ sinh, bất kể thời gian đó là dài hay ngắn, bởi Allah Tối Cao phán: ﴿Riêng đối với những người vợ đang mang thai thì ‘Iddah của họ sẽ kéo dài cho đến khi họ sinh con.﴾ (chương 65 – At-Talaq: 4). Nếu cô vợ thuộc nhóm những phụ nữ không có kinh nguyệt, chẳng hạn như do còn nhỏ chưa bắt đầu

kinh nguyệt, phụ nữ lớn tuổi đã mãn kinh, hoặc đã phẫu thuật cắt bỏ tử cung hoặc lý do nào khác không hy vọng có kinh trở lại, thì thời gian ‘Iddah của họ là ba tháng; bởi Allah Tối Cao phán: ﴿Những người không còn mong đợi kinh nguyệt trong số những người vợ của các ngươi, nếu các ngươi nghi ngờ thì ‘Iddah của họ là ba tháng, kể cả những người không có kinh nguyệt.﴾ (chương 65 – At-Talaq: 4). Nếu cô vợ thuộc nhóm phụ nữ tạm ngưng kinh nguyệt bởi lý do rõ ràng như bệnh lý hoặc đang cho con bú, thì cô vợ vẫn đang trong thời gian ‘Iddah cho đến khi có kinh nguyệt trở lại dù thời gian dài hay ngắn, Nếu nguyên nhân ngừng kinh nguyệt không còn mà kinh nguyệt vẫn không trở lại, tức cô ta đã khỏi bệnh hoặc đã ngưng cho con bú mà kinh nguyệt vẫn không có thì thời gian ‘Iddah là tròn một năm kể từ khi nguyên nhân đã chấm dứt, và đây là luồng quan điểm đúng nhất, dựa theo các quy tắc giáo luật, Quả thật, nếu lý do ngừng kinh nguyệt chấm dứt và kinh nguyệt của cô ấy không trở lại, cô ấy sẽ giống như một người mất kinh nguyệt mà không rõ lý do. Theo đó, cô ấy phải tuân thủ thời gian 'Iddah là một năm, chín tháng cho thai nghén do đề phòng, bởi đây thời gian thông thường của bào thai, và ba tháng kế tiếp cho thời gian ‘Iddah. Nhưng nếu ly hôn vợ ngay sau cuộc hôn ước, trước khi động phòng và ở riêng với vợ thì không cần ‘Iddah, không cần xem xét kinh nguyệt, bởi Allah Tối Cao phán: ﴿Hỡi những người có đức tin! Nếu các ngươi kết hôn với những phụ nữ có đức tin rồi ly dị họ trước khi chạm đến thân thể của họ thì các ngươi không cần phải dùng đến qui định 'Iddah (thời gian kiêng cữ) dành cho họ.﴾ (chương 33 – Al-Ahzab: 49).

Giáo luật thứ chín: Giáo luật không bào thai trong tử cung, tức không mang thai, và điều này cần xác định rõ việc người phụ nữ không bào thai trong tử cung, và điều này có các vấn đề.

Trong đó, có trường hợp nếu người chồng chết bỏ lại vợ thì bào thai trong bụng vợ được quyền thừa kế. Lúc này hoặc là vợ có kinh hoặc là có thai. Nếu có thai thì chia phần thừa kế cho bào thai bởi bào thai có mặt lúc người cha qua đời, còn nếu cô vợ có kinh nguyệt thì khẳng định cô vợ không có bào thai trong tử cung bởi xuất hiện kinh nguyệt.

Giáo luật thứ mười: Bắt buộc tắm: Đối với phụ nữ có kinh nguyệt, nếu sạch kinh thì bắt buộc cô ấy phải tẩy rửa toàn bộ cơ thể, bởi Nabi – Sol lol lo hu 'a lai hi wa sal lam – đã nói với Fatimah con gái của Abu Hubaish: **{KHI CÔ CÓ KINH THÌ HÃY NGƯNG HÀNH LỄ SALAH VÀ KHI SẠCH KINH THÌ HÃY TẮM VÀ HÀNH LỄ SALAH.}** (Al-Bukhari). Việc tắm được yêu cầu bắt buộc là phải làm ướt toàn bộ cơ thể kể cả phần da đầu, nhưng tốt hơn là tắm theo cách thức được hướng dẫn trong Hadith: Bà Asma con gái ông Shakl đã hỏi Nabi – Sol lol lo hu 'a lai hi wa sal lam – về việc tắm khi sạch kinh nguyệt, Người bảo: **{CÔ HÃY LẤY NƯỚC PHA LÁ TÁO RỒI TẨY RỬA THẬT SẠCH, DÙNG NƯỚC ĐÓ XỐI LÊN ĐẦU VÀ GỘI CHO ĐẾN KHI NƯỚC ƯỚT DA ĐẦU, RỒI XỐI ĐỀU LÊN CƠ THỂ. SAU ĐÓ, DÙNG NƯỚC LÃ XỐI LÊN NGƯỜI, SAU ĐÓ, DÙNG MỘT MIẾNG VẢI THẤM DẦU THƠM LÀM SẠCH.}** Bà Asma vẫn chưa hiểu nên hỏi: Làm thế nào để dùng thứ đó tẩy rửa? Thiên Sứ ngạc nhiên thốt: **{SUBHANOLLOH!}** Thấy vậy, 'A-ishah liền gọi Asma và nói nhỏ: tẩy rửa vị trí bị dính vết máu. (Muslim). Không nhất thiết phải xoã tóc khi xối nước lên đầu, trừ khi tóc được kết bím quá chặt sợ nước không đến được với da đầu. Theo Sahih

Muslim, từ Hadith của bà Ummu Salamah: Tôi đã hỏi Nabi – Sol lol lo hu 'a lai hi wa sal lam –: Tôi là phụ nữ thường kết tóc thành bím, vậy tôi có nên cởi nó ra để gội sạch lúc tắm Junub không? Và trong một lời thuật khác: tắm kinh nguyệt và Junub? Người nói: **{KHÔNG, CHỈ CẦN CÔ ĐỔ BA BỤM NƯỚC LÊN ĐẦU LÀ ĐƯỢC, SAU ĐÓ DỘI NƯỚC LÊN NGƯỜI LÀM SẠCH TOÀN THÂN}.**

Trường hợp người phụ nữ sạch kinh nguyệt trong giờ của lễ nguyện Salah, cô ấy cần phải nhanh chóng tắm ngay để có thể thực hiện lễ nguyện Salah đúng giờ. Nếu cô ấy đang đi xa nhà mà không có nước, hoặc có nước nhưng cô ấy lo sợ sẽ có hại khi sử dụng, hoặc cô ấy bị bệnh sợ tắm bệnh tình sẽ nặng thêm, lúc này cô ấy được phép dùng hình thức Tayammum để thay thế, cho đến khi các nguyên nhân không thể dùng nước không còn.

Có một số phụ nữ khi sạch kinh trong giờ của lễ nguyện Salah nhưng lại trì hoãn việc tắm cho đến giờ của lễ nguyện Salah khác và biện minh rằng không thể tắm hoàn chỉnh ngay lúc này, nhưng đó chỉ là một cái cớ không phải là một lý do chính đáng; bởi vì cô ấy có thể tắm vừa đủ theo yêu cầu bắt buộc rồi hành lễ Salah trong giờ giấc của nó, sau đó, khi đã có nhiều thời gian hơn, cô ấy sẽ tắm lại một cách hoàn chỉnh.

*

Chương năm: Istihadah và các giáo luật liên quan

Istihadah: Là việc người phụ nữ thấy máu xuất ra liên tục, không dừng lại hoặc chỉ ngừng trong một thời gian ngắn như một, hai ngày trong tháng.

Bằng chứng cho tình trạng đầu tiên là máu không ngừng ra là Hadith trong Sahih Al-Bukhari từ lời thuật của 'A-ishah – cầu xin Allah hài lòng về bà: **{Fatimah con gái Abu Hubaish đã nói với Thiên Sứ của Allah – Sol lol lo hu 'a lai hi wa sal lam –: Thưa Thiên Sứ của Allah, quả thật kinh nguyệt của tôi không chịu ngừng. Có đường truyền khác ghi: Kinh nguyệt của tôi kéo dài, không chịu ngừng}.** Bằng chứng cho trường hợp máu chỉ ngưng ra trong thời gian ngắn là Hadith Himnah con gái Jahsh khi bà đến gặp Nabi – Sol lol lo hu 'a lai hi wa sal lam – và nói: "Thưa Thiên Sứ của Allah, quả thật tôi hành kinh rất nhiều, rất lâu." (Do Ahmad, Abu Dawood, Tirmizdi ghi lại và Tirmizdi xác nhận Sahih; và có lời cho rằng Imam Ahmad xác nhận Sahih; và Al-Bukhari xác nhận Hasan).

Các trường hợp của Istihadah:

Người mắc chứng Istihadah có ba trường hợp:

Trường hợp thứ nhất: Người phụ nữ có chu kỳ kinh nguyệt thường lệ rõ ràng trước khi xảy ra tình trạng Istihadah. Trong trường hợp này, cô ta sẽ dựa vào chu kỳ thường lệ rõ ràng của mình trước đây, theo đó cô ta sẽ xác định giới luật kinh nguyệt đúng theo số

ngày đó, còn những ngày còn lại chính là Istihadah mang giới luật của Istihadah.

Ví dụ: Một phụ nữ thường có kinh nguyệt sáu ngày ở những ngay đầu mỗi tháng, nhưng trong lần này, đã qua sáu ngày nhưng máu vẫn ra, không chịu ngưng. Lúc này, chu kỳ kinh nguyệt của cô ta là sáu ngày ở đầu tháng và các ngày còn lại là Istihadah, bởi Hadith do bà ‘A-ishah kể: Fatimah con gái Abu Hubaish đã nói với Thiên Sứ của Allah – Sol lol lo hu ‘a lai hi wa sal lam –: Thưa Thiên Sứ của Allah, quả thật kinh nguyện của tôi không chịu ngừng, tôi sẽ bỏ lễ nguyện Salah chứ? Người đáp: **{KHÔNG, ĐÓ LÀ MÁU TỪ TĨNH MẠCH, CÔ CHỈ NGƯNG HÀNH LỄ SALAH TRONG SỐ NGÀY MÀ CÔ THƯỜNG CÓ KINH NGUYỆT TRƯỚC ĐÂY, SAU ĐÓ, TẮM VÀ HÀNH LỄ SALAH.}** (Al-Bukhari). Theo Sahih Muslim: Nabi – Sol lol lo hu ‘a lai hi wa sal lam – đã nói với Ummu Habibah con gái Jahsh: **{CÔ HÃY NGƯNG THEO SỐ NGÀY MÀ CÔ NGHĨ ĐÓ LÀ KINH NGUYỆT CỦA MÌNH, SAU ĐÓ TẮM VÀ HÀNH LỄ SALAH}**. Căn cứ vào đó, người phụ nữ ngưng hành lễ Salah trong khoảng thời gian cho rằng đó là kinh nguyệt, rồi tắm và hành lễ Salah và không quan tâm đến máu tiếp tục ra sau đó.

Trường hợp thứ hai: Người phụ nữ không có chu kỳ kinh nguyệt thường lệ rõ ràng trước khi gặp tình trạng Istihadah. Trường hợp này, cô ta dựa vào cách phân biệt hai loại máu, nếu máu có màu đen sậm hoặc đặc hoặc có mùi hôi tanh thì đó là máu kinh nguyệt, cô ta sẽ áp dụng giới luật cho kinh nguyệt, còn nếu máu xuất ra không như mô tả thì đó là máu Istihadah, cô ta sẽ áp dụng giới luật của Istihadah.

Ví dụ, một người phụ nữ nhìn thấy máu xuất ra liên tục và kéo dài, nhưng cô ấy thấy mười ngày đầu máu có màu đen sậm hoặc đặc hoặc có mùi hôi tanh và những ngày còn lại thì máu có màu đỏ hoặc loãng hoặc không hôi tanh. Theo đó, kinh nguyệt của cô ta là mười ngày đầu và những ngày còn lại sau đó là máu Istihadah. Bởi Nabi – Sol lol lo hu 'a lai hi wa sal lam – đã nói với Fatimah con gái Abu Hubaish: **{NẾU ĐÓ LÀ MÁU KINH NGUYỆT THÌ PHẢI LÀ MÀU ĐEN DỄ NHẬN BIẾT, NẾU ĐÚNG NHƯ THẾ, CÔ HÃY NGƯNG HÀNH LỄ SALAH, CÒN NẾU LÀ MÁU KHÁC NHƯ ĐÃ MÔ TẢ THÌ CÔ HÃY LÀM WUDU' VÀ HÀNH LỄ SALAH, CHẲNG QUA, ĐÓ CHỈ LÀ MÁU TỪ TĨNH MẠCH THÔI.}** Do Dawood, An-Nasa-i ghi lại và Ibnu Hibban và Al-Hakim xác nhận Sahih. Mặc dù Hadith này nằm trong chuỗi đường truyền và lời tường thuật cần xem xét lại nhưng giới học giả – cầu xin Allah hài lòng về họ – đã áp dụng theo. Tuy nhiên, cần ưu tiên dựa theo kinh nguyệt thông thường của phụ nữ để phán quyết. Trường hợp thứ ba: Phụ nữ không có kinh nguyệt thường lệ rõ ràng và cơ bản không biết phân biệt đâu là máu kinh nguyệt và đâu là máu Istihadah, ngay từ lần đầu tiên cô ta nhìn thấy máu và máu của cô ta đều giống nhau hoặc có đặc điểm rối loạn không thể là kinh nguyệt, trường hợp này, cô ta áp dụng theo chu kỳ thông thường của đa số phụ nữ là sáu hoặc bảy ngày trong mỗi tháng, bắt đầu từ khi thấy máu và các ngày còn lại được xem là Istihadah. Ví dụ, người phụ nữ thấy máu ở ngày đầu tiên nhằm vào ngày thứ năm của tháng, nó cứ tiếp tục xuất ra nhưng không thể phân biệt được máu kinh nguyệt hay máu Istihadah dù là xem xét về màu sắc hay đặc điểm khác. Vì vậy, chu kỳ kinh nguyệt của cô ta trong trường hợp này là sáu hoặc bảy ngày trong mỗi tháng bắt đầu từ ngày thứ năm. Bởi theo Hadith Himnah con gái Jahsh – cầu xin Allah hài lòng

về bà – đã nói: Thưa Thiên Sứ của Allah, quả thật tôi bị rong kinh dai dẳng và rất nhiều, vậy tôi phải làm sao? Nó cản trở tôi lễ nguyện Salah và nhịn chay. Thiên Sứ – Sol lol lo hu 'a lai hi wa sal lam – nói: {CÔ HÃY DÙNG MIẾNG VẢI ĐẶT VÀO, NÓ SẼ NGĂN ĐƯỢC MÁU.} Bà nói tiếp: Nó ra nhiều hơn thế. Ở đoạn sau Thiên Sứ – Sol lol lo hu 'a lai hi wa sal lam – bảo: {CHẲNG QUA ĐÓ LÀ SỰ KHUẤY ĐỘNG CỦA SHAYTAN, CHO NÊN CÔ HÃY TÍNH CHU KỲ KINH NGUYỆT CỦA MÌNH LÀ SÁU HOẶC BẢY NGÀY THEO LUẬT CỦA ALLAH, SAU ĐÓ CÔ HÃY TẮM. KHI CÔ NHẬN THẤY MÌNH ĐÃ SẠCH SẼ VÀ MÁU NGƯNG RA THÌ CÔ HÃY HÀNH LỄ SALAH HAI MƯƠI BỐN HOẶC HAI MƯƠI BA ĐÊM, CỨ THẾ MÀ NHỊN CHAY VÀ HÀNH LỄ SALAH.} Do Ahmad, Abu Dawood, Tirmizdi ghi lại, Tirimizdi xác nhận Sahih, và có lời cho rằng Imam Ahmad xác nhận Sahih; và Al-Bukhari xác nhận Hasan. Thiên Sứ – Sol lol lo hu 'a lai hi wa sal lam – nói: {SÁU HOẶC BẢY NGÀY} không phải mang tính chất lựa chọn mà là mang tính chất nỗ lực xem xét. Vì vậy, cô ấy sẽ xem xét những gì gần với tình trạng của mình từ những phụ nữ đồng trang lứa và những gì gần với kinh nguyệt hơn là máu của cô ấy, và những cân nhắc khác như vậy. Nếu gần với sáu ngày thì chu kỳ của cô ta là sáu ngày và nếu gần với bảy ngày thì chu kỳ của cô ta là bảy ngày.

Trường hợp kinh nguyệt giống như Istihadah:

Phụ nữ có thể có một lý do nào đó khiến âm đạo chảy máu, chẳng hạn như do phẫu thuật trong tử cung hoặc các vị trí gần đó, trường hợp này có hai loại:

Loại thứ nhất: Biết rõ cô ấy không thể có kinh nguyệt sau khi phẫu thuật, chẳng hạn như phẫu thuật cắt bỏ hoàn toàn tử cung

hoặc ngăn chặn nó để máu không xuất ra. Trong trường hợp này, người phụ nữ chỉ xem như người thấy dịch màu vàng, màu nâu, hoặc ẩm ướt, vì vậy không được bỏ lễ nguyện Salah hay nhịn chay, cũng không cấm vợ chồng ân ái, cũng không bắt buộc tắm bởi loại máu này, nhưng bắt buộc cô ta phải rửa sạch nó mỗi khi hành lễ Salah, cần phải dùng băng vệ sinh, sau đó mới làm Wudu', và lưu ý rằng chỉ làm Wudu' khi đã vào giờ của lễ nguyện Salah hoặc khi muốn hành lễ Salah Sunnah.

Loại thứ hai: Người phụ nữ không biết rõ việc mình sẽ không có kinh nguyệt sau khi phẫu thuật, đúng hơn là cô ấy có thể có kinh nguyệt. Trường hợp này được là Istihadah, bằng chứng cho điều này là lời Thiên Sứ – Sol lol lo hu 'a lai hi wa sal lam – đã nói với Fatimah con gái Abu Hubaish: **{CHẲNG QUA ĐÓ LÀ MÁU TỪ TĨNH MẠCH CHỨ KHÔNG PHẢI LÀ KINH NGUYỆT, NẾU ĐẾN CHU KỲ KINH THÌ CÔ HÃY NGƯNG SALAH}**. Lời Thiên Sứ – Sol lol lo hu 'a lai hi wa sal lam – nói: **{KHI NÀO BẮT ĐẦU CÓ KINH NGUYỆT}** điều này cho thấy kinh nguyệt có bắt đầu và kết thúc, còn Istihadah là máu xuất ra từ tĩnh mạch chảy ra bất cứ lúc nào.

Các giới luật về Istihadah:

Qua việc phân tích ở trên, chúng ta đã biết đâu là kinh nguyệt và đâu là Istihadah, khi nào áp dụng giới luật cho kinh nguyệt và khi nào áp dụng giới luật cho Istihadah.

Chúng ta cũng đã đề cập đến các giáo luật quan trọng liên quan đến kinh nguyệt.

Còn giới luật về Istihadah chính là giới luật của người không kinh nguyệt, ngoại trừ những điều sau đây:

Thứ nhất: Bắt buộc làm Wudu' vào mỗi lễ nguyện Salah, bởi Nabi – Sol lol lo hu 'a lai hi wa sal lam – đã nói với Fatimah con gái Abu Hubaish: {SAU ĐÓ CÔ HÃY LÀM WUDU' CHO MỖI LẦN SALAH.} Al-Bukhari ghi ở chương tẩy rửa máu, Điều này có nghĩa là người bị Istihadah sẽ không làm Wudu' trước giờ của lễ nguyện Salah có ấn định thời gian cụ thể mà phải chờ đến khi nào đã vào giờ. Đối với các lễ nguyện Salah không ấn định giờ giấc cụ thể thì được phép làm Wudu' khi nào muốn hành lễ Salah. Thứ hai: Nếu muốn làm Wudu', cô ấy rửa sạch vết máu trước, và lót băng vệ sinh kín âm đạo để máu không chảy ra ngoài; bởi Nabi – Sol lol lo hu 'a lai hi wa sal lam – nói: {CÔ HÃY DÙNG MIẾNG VẢI ĐẶT VÀO, NÓ SẼ NGĂN ĐƯỢC MÁU.} Bà nói tiếp: Nó ra nhiều hơn thế. Người bảo: {CÔ HÃY LÓT DÀY HƠN.} Bà nói tiếp: Nó vẫn ra nhiều hơn thế. Người bảo {CÔ HÃY LÓT THÊM ÁO VÀO.} Hadith. Sau khi đã làm như thế và máu vẫn ra sau đó thì sẽ không ảnh hưởng gì, bởi Nabi – Sol lol lo hu 'a lai hi wa sal lam – đã nói với Fatimah con gái Abu Hubaish: {CÔ HÃY NGƯNG HÀNH LỄ SALAH TRONG NHỮNG NGÀY KINH NGUYỆT, RỒI TẮM VÀ LÀM WUDU' CHO MỖI LỄ NGUYỆN SALAH, NGAY CẢ KHI CÓ GIỌT MÁU RƠI XUỐNG THẢM (CŨNG ĐỪNG QUAN TÂM).} Ahmad và Ibnu Majah. Thứ ba: Giao hợp. Các học giả bất đồng quan điểm về việc này, có người bảo chỉ được phép khi sợ không kiềm chế được bản thân. Tuy nhiên, luồng quan điểm đúng nhất là được phép vô điều kiện, bởi có đến hơn mười người phụ nữ bị Istihadah trong sinh thời của Nabi – Sol lol lo hu 'a lai hi wa sal lam – Allah và Thiên sứ của

Ngài đều không ngăn cấm chồng họ giao hợp với họ. Hơn nữa, lời phán của Đấng Tối Cao:

﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذًى فَاعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهُرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ ﴿٢٢٢﴾﴾ [البقرة: 222]

{cho nên các ngươi đừng giao hợp với vợ của các ngươi trong suốt thời gian kinh nguyệt} (chương 2 – Al-Baqarah: 222). Đây là bằng chứng cho thấy rằng chỉ tránh việc giao hợp với phụ nữ trong suốt chu kỳ kinh nguyệt mà thôi; vả lại, lễ nguyện Salah được phép thực hiện nên việc giao hợp đương nhiên được phép vì mức độ nghiêm trọng của nó nhẹ hơn. Còn việc xem việc giao hợp này giống như giao hợp với phụ nữ có kinh nguyệt là không đúng, bởi cả hai trường hợp không hề tương đồng nhau kể cả đối với những ai cho rằng không được phép, và việc so sánh là không đúng đối với hai sự việc khác nhau.

*

Chương sáu: Máu hậu sản và giáo luật liên quan.

Máu hậu sản: Là máu xuất ra từ tử cung lúc sinh, hoặc sau sinh, hoặc trước khi sinh hai hoặc ba ngày kèm theo cơn đau đẻ.

Sheikh Islam Ibnu Taimiyah nói: “Những gì cô ta thấy khi đau bụng đẻ chính là máu hậu sản”. Không giới hạn hai hay ba ngày, nghĩa là theo sau cơn đau là hạ sinh, còn không máu đó không phải là máu hậu sản. Giới ‘Ulama có các luồng quan điểm khác nhau về giới hạn ít nhất và nhiều nhất của máu hậu sản. Sheikh Taqiyud Din nói trong Risalah về các tên gọi được giáo luật qui định trang 37: “Máu hậu sản không có giới hạn ít nhất hay nhiều nhất, vì vậy nếu người phụ nữ nhìn thấy máu khoảng hơn bốn mươi, sáu mươi hay bảy mươi mới ngưng thì đó đều là máu hậu sản, còn nếu máu tiếp tục ra nữa thì đó là máu bệnh lý. Vì vậy, bốn mươi ngày là điều thông thường nhất.” Hết lời của Sheikh. Tôi nói: Căn cứ vào điều này, nếu máu của cô ấy vượt quá bốn mươi, cô ta thường ngưng máu sau đó hoặc có các dấu hiệu cho thấy gần ngưng máu thì chờ đến ngưng máu, bằng không đợi hết ngày thứ bốn mươi thì tắm, bởi đa số là như vậy. Ngoại trừ, rơi vào chu kỳ kinh nguyệt thì cô ta tiếp tục tạm ngưng Salah đến hết chu kỳ kinh nguyệt, nếu ngừng máu sau đó thì cô ta hãy lấy đây là mốc chu kỳ của mình trong thời gian tới, còn nếu kéo dài hơn thì đó là Istihadah cần áp dụng giới luật Istihadah như đã được đề cập. Nếu cô ta dứt máu trước bốn mươi ngày thì cô ta sẽ tắm, hành lễ Salah, nhịn chay, và chồng cô ta được phép giao hợp với cô ta, trừ khi máu ngưng ra ít hơn một ngày thì không có

phán quyết nào cho sự việc này. Tác giả nói như thế trong bộ Al-Mughni.

Không được công nhận là máu hậu sản trừ khi cô ấy đã sinh ra một hình hài con người hoàn chỉnh. Còn nếu sinh ra một cục máu thì đó chỉ là máu của tĩnh mạch sẽ áp dụng theo giới luật Istihadah. Và khoảng thời gian tối thiểu hình thành một con người là tám mươi ngày tính từ khi bắt đầu mang thai, và đa phần là chín mươi ngày.

Sheikh Islam Ibnu Taymiyah nói: "Khi phụ nữ nhìn thấy máu trước một ngày của cơn đau đẻ, cô ta không bận tâm đến điều đó, sau đó cô ta ngưng Salah và nhịn chay. Đến khi sinh xong cho thấy sự việc trái ngược điều đã xảy ra thì cô ta phải hành đạo bù lại còn nếu sự việc vẫn y như ban đầu thì không cần phải trả lại." Trích từ Sharh Al-Iqna' của Sheikh.

Các giáo luật về máu hậu sản:

Các giáo luật về máu hậu sản giống như các giáo luật về kinh nguyệt, ngoại trừ những điều sau đây:

Thứ nhất: 'Iddah được tính bằng li hôn chứ không bằng máu hậu sản, bởi khi li hôn trước khi sinh thì thời gian 'Iddah kết thúc khi sinh, còn nếu li hôn sau khi sinh là phải chờ đợi chu kỳ kinh nguyệt trở lại như đã được trình bày ở phần trên.

Thứ hai: Thời gian Al-Ila' là dựa theo thời gian hành kinh, chứ không dựa theo thời gian của máu hậu sản.

Al-Ila’: Là người đàn ông thề sẽ không bao giờ giao hợp với vợ hoặc trong khoảng thời gian hơn bốn tháng. Nếu đã thề và cô ấy yêu cầu người chồng giao hợp trở lại thì thời hạn tối đa là bốn tháng kể từ ngày thề. Khi đã hết hạn bốn tháng bắt buộc người chồng phải giao hợp hoặc người vợ sẽ yêu cầu li hôn. Nếu thời gian này xảy ra với người phụ nữ đang ra máu hậu sản thì không tính với người chồng, mà cần phải cộng thêm thời gian bốn tháng cùng với thời gian ra máu hậu sản, khác với kinh nguyệt thì thời gian được tính cho chồng.

Thứ ba: Việc dậy thì là dựa theo kinh nguyệt chứ không dựa theo máu hậu sản, bởi vì một người phụ nữ không thể mang thai cho đến khi cô ấy có kinh nguyệt, vì vậy tuổi dậy thì xảy ra trước khi thụ thai.

Thứ tư: Nếu máu kinh nguyệt ngừng rồi trở lại trong thời gian của chu kỳ thường lệ thì chắc chắn đó là máu kinh nguyệt, chẳng hạn như chu kỳ của một người là tám ngày, khi chỉ mới bốn ngày thì máu ngưng hai ngày, đến ngày thứ bảy và tám thì kinh nguyệt trở lại. Máu này chắc chắn là máu kinh nnguyệt, phải tuân theo các giới luật của kinh nguyệt. Còn máu hậu sản nếu ngừng trước bốn mươi ngày rồi trở lại trong khoảng thời gian bốn mươi ngày thì máu này nằm trong tình trạng nghi ngờ chưa thể khẳng định là máu gì, cho nên cô ta vẫn phải Salah và nhịn chay tạm thời trong thời gian qui định và cấm cô ta giống như là cấm người đang có kinh nguyệt ngoại trừ các điều bắt buộc, rồi bù lại sau khi đã trở lại sạch sẽ giống như phụ nữ bị kinh nguyệt bù lại. Đây là luông quan điểm nổi tiếng của giới ‘Ulama trường phái Hambali.

Tuy nhiên, luồng quan điểm đúng trong trường hợp này là nếu máu ra trở lại trong thời điểm có thể là máu hậu sản thì đó là máu hậu sản, bằng không đó là máu kinh nguyệt, còn nếu máu tiếp tục chảy ra thì đó là máu Istihadah.

Luồng quan điểm này gần với những gì được ghi trong Al-Mughni về Imam Malik – cầu xin Allah thương xót ông. Imam Malik nói: “Nếu cô ấy thấy máu sau hai hoặc ba ngày - nghĩa là: sau khi nó ngừng chảy - thì đó là máu hậu sản, nếu không thì đó là kinh nguyệt.” Hết lời của Imam. Đây là luồng quan điểm được Sheikh Islam Ibnu Taymiyah – cầu xin Allah thương xót ông – lựa chọn. Trong thực tế, không có gì về máu mang tính nghi ngờ, nhưng nghi ngờ là một vấn đề tương đối, trong đó mọi người khác nhau tùy theo kiến thức và hiểu biết của họ. Bởi lẽ Qur’an và Sunnah đã giải thích mọi điều, và Allah Hiển Vinh không yêu cầu ai phải nhịn chay đến hai lần hoặc Tawaf hai lần, trừ khi lần đầu đã bị hư không thể tiếp tục và cần phải bù lại. Còn khi một người hành đạo theo khả năng của mình là xem như họ đã xong bổn phận, như Allah Tối Cao đã phán:

﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾ [البقرة: 286]

{Allah không bắt một linh hồn nào gánh vác trách nhiệm quá khả năng của nó} [chương 2 – Al-Baqarah: 286], và Ngài phán:

﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾ [التغابن: 16]

{Vì vậy, các ngươi hãy kính sợ Allah (nhiều nhất có thể) theo khả năng của các ngươi} [chương 64 – At-Taghabun: 16]. Điểm khác biệt thứ năm giữa máu kinh nguyệt và máu hậu sản: Đối với

máu kinh nguyệt, nếu người vợ sạch kinh trước chu kỳ thường xuyên thì chồng cô ta được phép giao hợp, không có gì là makruh; còn đối với máu hậu sản, nếu nó ngưng ra trước bốn mươi ngày thì việc người chồng giao hợp với cô ta là điều makruh, đây là luồng quan điểm trội nhất trong trường phái. Tuy nhiên, theo luồng quan điểm đúng là không makruh. Đây là câu nói của đa số 'Ulama, bởi vì makruh là một phán quyết giáo luật nên cần phải có bằng chứng rõ ràng từ giáo luật, Không có bằng chứng nào cho điều này ngoại trừ điều được Imam Ahmad ghi từ 'Uthman bin Abi Al-'Ass khi vợ của ông muốn "gần gũi" ông trước lúc bà được bốn mươi ngày (sau sinh) thì ông nói: "Em đừng đến gần anh." Điều này không có nghĩa là makruh. Bởi vì có thể là do vị Sahabah này đề phòng vì sợ vợ ông chưa thật sự ngưng máu, hoặc máu sẽ chảy ra trở lại khi giao hợp, hoặc vì những lý do khác. Allah biết rõ nhất.

*

Chương bảy: Sử dụng thuốc ngăn kinh nguyệt, tránh thai hoặc phá thai.

Phụ nữ được phép dùng cách ngăn chu kỳ kinh nguyệt của mình với hai điều kiện:

Thứ nhất: Không sợ có tác dụng phụ gây tổn hại, nếu như lo sợ có tác dụng phụ gây tổn hại từ việc ngăn kinh nguyệt thì không được phép, bởi Đấng Tối Cao phán:

﴿ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ ﴾ [البقرة: 195]

{Các ngươi chớ đẩy bản thân mình đến chỗ tự hủy bằng chính đôi tay của các ngươi} [chương 2 – Al-Baqarah: 195].

﴿ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٢٩﴾ ﴾ [النساء: 29]

{Và các ngươi chớ đừng tự giết hại bản thân các ngươi bởi quả thật Allah luôn nhân từ với các ngươi}[chương 4 – An-Nisa: 29].
Thứ hai: Phải có sự đồng ý của chồng nếu có liên quan đến quyền lợi của chồng, chẳng hạn như người vợ đang trong thời kỳ mà người chồng có trách nhiệm phải cấp dưỡng cho cô ta trong Iddah, nhưng người vợ dùng thuốc ngăn kinh nguyệt mục đích làm tăng thời gian của 'Iddah và để gia tăng sự chu cấp của người chồng, lúc bấy giờ việc cô ta sử dụng thuốc ngăn kinh nguyệt là không được phép trừ khi được sự đồng ý của chồng. Tương tự như vậy, nếu việc ngăn kinh nguyệt có kèm theo việc tránh thai thì nhất định phải được sự cho phép của chồng. Mặc dù được phép sử dụng nhưng tốt hơn vẫn

không nên sử dụng, trừ khi thật sự cần thiết, bởi việc làm thay đổi qui trình tự nhiên sẽ dễ gây ảnh hưởng đến sức khoẻ.

Đối với việc sử dụng cách làm cho kinh nguyệt đến sớm hơn là được phép khi đã đủ hai điều kiện sau:

Thứ nhất: Không sử dụng phương án này để trốn tránh trách nhiệm chẳng hạn như sử dụng nó gần tháng Ramadan để không nhịn chay hoặc để không hành lễ Salah v.v..

Thứ hai : Phải có sự đồng ý của chồng, bởi việc có kinh nguyệt sẽ ngăn cản người chồng hưởng thụ trọn vẹn, vì vậy không được phép sử dụng những gì ngăn cản quyền của chồng trừ khi được sự đồng ý của anh ta, ngay cả khi cô vợ đã ly hôn đang trong thời gian ‘Iddah, do điều này làm giảm đi cơ hội việc chồng muốn trở lại với vợ.

Việc ngừa thai được chia thành hai trường hợp:

Thứ nhất: Ngừa thai liên tục là điều không được phép, bởi vì điều đó loại bỏ việc mang thai và con cái bị giảm đi, nó trái với mục đích của giáo luật là gia tăng số lượng tín đồ, và bởi người chồng không an tâm cho việc nếu như những đứa con hiện tại chết đi để rồi người vợ phải sống trong tình trạng góa phụ, không con cái.

Thứ hai: Ngừa thai tạm thời, chẳng hạn như người phụ nữ đã mang thai nhiều lần và việc mang thai làm cô ta bị kiệt sức, do đó muốn tạm ngưng việc mang thai đến hai năm một lần, điều này được phép. Tuy nhiên cần có sự đồng ý của chồng và việc tránh thai đó không gây tác hại đến cô ta. Bằng chứng cho điều này là các vị Sahabah đã xuất tinh ngoài trong thời của Nabi – Sol lol lo hu ‘a lai hi

wa sal lam – để tránh thai, nhưng họ không bị cấm về hành động đó. Xuất tinh ngoài là việc người chồng giao hợp với vợ và xuất tinh ngoài âm đạo của vợ.

Đối với việc phá thai có hai tình huống:

Thứ nhất: Nếu bào thai đã được thổi linh hồn (đủ 4 tháng trở lên) thì không được phép, không gì phải nghi ngờ cho phán quyết này, bởi đó là hành vi giết một sinh mạng một cách không chính đáng đã được qui định rõ trong Qur'an, Sunnah cũng như đã được sự thống nhất của người Muslim. Nếu phá trước khi linh hồn được thổi vào bào thai (dưới 4 tháng tuổi), thì giới học giả có các luồng quan điểm khác nhau. Một số học giả cho phép, một số khác thì cấm, và một số thì cho phép với điều kiện là bào thai chưa thành cục máu, nghĩa là chưa được 40 ngày, và một số học giả khác thì cho phép miễn sao bào thai chưa thành hình hài con người.

Tốt nhất là không phá thai trừ khi thật sự cần thiết, chẳng hạn như người mẹ bị ốm không thể mang thai, tuy nhiên, phải trước thời điểm thành hình hài con người, còn khi đã thành hình hài con người thì tuyệt đối không được phép. Allah biết rõ nhất.

Thứ hai: Không với mục đích hủy hoại bào thai, mà cố gắng làm cho thai nhi sinh ra sớm hơn ở. Trường hợp này được phép với điều kiện không gây hại đến cả mẹ và con, và không cần đến phẩu thuật. Nếu cần đến phẩu thuật, thì được chia thành bốn trường hợp:

Trường hợp 1: Cả mẹ và thai nhi đều mạnh khoẻ thì không được phép phẫu thuật ngoại trừ thực sự cần thiết và cấp bách do việc sinh

nở khó khăn và cô ấy cần phải phẫu thuật ngay, bởi vì cơ thể là một tín vật mà Allah ban cho con người, cho nên không được phép làm bất cứ điều gì mà trong lòng có sự lo sợ về tác hại ngoại trừ vì để cải thiện lợi ích lớn hơn; và bởi vì có thể nghĩ rằng sẽ không có hại gì nhưng khi phẩu thuật lại xảy ra điều bất trắc.

Trường hợp 2: Mẹ chết và thai nhi chết lưu, không được phép phẩu thuật lấy con ra vì việc làm này không có lợi gì.

Trường hợp 3: Mẹ còn sống và thai chết lưu, được phép phẩu thuật lấy thai nhi ra, trừ khi lo sợ có hại đến mẹ thì không phẩu thuật, bởi vì – Allah biết rõ nhất - có thể nói thai chết lưu rất khó có thể tự ra ngoài ngoại trừ phải làm phẩu thuật, và việc lưu thai lâu trong bụng có thể khiến người phụ nữ đó không thể mang thai trong tương lai, và gây tổn hại đến cô ấy, và đôi khi cô ấy đang trong ‘Iddah với chồng cũ.

Trường hợp 4: Mẹ chết và thai nhi còn sống. Nếu không hy vọng cứu sống được thai nhi thì không được phẫu thuật.

Ngược lại, nếu có hy vọng cứu sống được thai nhi, bởi nếu một bộ phận nào đó của thai nhi đã lọt ra ngoài thì có thể phẩu thuật để lấy phần còn lại của thai nhi ra. Thật ra các bạn đồng hành của chúng tôi - cầu xin Allah thương xót họ - đã nói: Không nên mổ bụng người mẹ để lấy thai nhi ra, bởi vì nó là hình thức phanh thây, và quan điểm đúng nhất là phải mổ bụng nếu thai nhi không thể lọt ra ngoài. và quan điểm này được Ibnu Hubairah chọn và ông nói trong Al-Insaf: Đây là điều nên làm nhất. Tôi nói: Đặc biệt là trong thời đại của chúng ta, việc phẩu thuật không mang hình thức là phanh thây,

bởi sau khi phẩu thuật lấy con thì sẽ được khâu lại, bởi người còn sống được xem trọng hơn người đã chết, và bởi cứu một người đang nguy hiểm là trách nhiệm cấp bách, vì vậy thai nhi cần phải được bảo vệ và giải cứu an toàn. Allah biết rõ nhất.

Chú ý: Trong những trường hợp được phép bỏ thai ở trên cần phải được sự đồng ý của chồng.

Và đến đây đã kết thúc những gì chúng tôi muốn viết về chủ đề quan trọng này, và chúng tôi chỉ nhấn mạnh đến các nguyên tắc của các vấn đề và các qui định về chúng, chứ các nhánh nhỏ lẻ về những gì xảy ra với phụ nữ là một vấn đề vô cùng rộng lớn. nhưng đối với người sáng suốt có thể đưa các nhánh trở lại nguyên tắc gốc của chúng và các phần chi tiết trở về phần khái quát chung và các qui định về chúng, theo đó mà so sánh tìm ra điểm tương đồng trong vấn đề. Đối với một người tư vấn giáo luật cần phải hiểu rằng, anh là trung gian giữa Allah và tạo vật của Ngài trong việc truyền đạt những gì mà các vị Thiên Sứ của Ngài mang đến cho nhân loại, và anh phải chịu trách nhiệm về những gì đã truyền đạt từ Qur'an và Sunnah, vì đây là hai bộ nguồn luật chính bắt buộc mọi người phải thấu hiểu và thực hành theo, và tất cả những gì mâu thuẫn với Qur'an và Sunnah đều là sai lầm cần phải loại trừ và phản bác, không được phép làm theo, cho dù đó là người được chấp nhận lý do sai lầm của họ chẳng hạn như là người Mujtahid (người nghiên cứu giáo luật) đã được ban phước cho công sức nghiên cứu của mình, nhưng vẫn không được chấp nhận và làm theo lời sai lầm đó của ông ta.

Một nhà tư vấn giáo luật cần phải thành tâm vì Allah Tối Cao, và cầu xin sự giúp đỡ của Ngài trong mọi sự cố xảy ra với mình, và cầu xin Ngài sự kiên định và thành công trên con đường chân lý.

Anh ta cần phải bám sát Qur'an và Sunnah, nghiên cứu kỹ vấn đề và tham khảo các ý kiến của giới học giả trước đưa ra phán quyết.

Có một vấn đề thường xảy ra, một người tìm kiếm nó theo những gì anh ta có thể từ những luồng quan điểm của các học giả, sau đó kết quả mà anh ta tìm thấy không làm anh ta yên tâm, và đôi khi vụ việc không được đề cập đầy đủ, cho đến khi anh ta tham khảo lại Qur'an và Sunnah thì mới phát hiện giáo luật về điều đó được thể hiện rõ ràng, vì vậy, vấn đề sẽ tuỳ thuộc vào lòng thành tâm, kiến thức và sự nhận thức.

Người tư vấn giáo luật cần phải thật bình tĩnh, không vội vã khi có vấn đề, bởi lẽ đã có biết bao phán quyết do vội vã rồi sau đó xem xét lại thì hoàn toàn sai, và người đưa ra phán quyết trở nên hối tiếc cho điều đó, thậm chí không thể rút lại những gì phán quyết đã đưa ra!.

Khi mọi người thấy được ở người tư vấn giáo luật luôn biết cân nhắc và thận trọng trong vấn đáp khiến họ an tâm, họ thường tin tưởng vào lời anh ta nói và áp dụng theo, còn nếu họ thấy anh ta hấp tấp, và người hấp tấp thường hay mắc sai lầm và họ thường không tin vào những gì anh ta trả lời. Vì vậy, sự vội vàng và sai lầm của bản thân sẽ ngăn cản chính mình và người khác tiếp thu được kiến thức và sự đúng đắn.

Tôi cầu xin Allah Tối Cao hướng dẫn chúng ta và những người anh em Muslim của chúng ta luôn bước đi trên con đường Ngay Chính, cầu xin Ngài bảo vệ chúng ta bằng sự bảo vệ của Ngài khỏi sự trượt ngã, vì Ngài là Đấng Hào Phóng, Rộng Lượng. Cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho vị Nabi Muhammad của chúng ta, cho gia quyến của Người và các Sahabah của Người. Alhamdulillah, Đấng với ân điển của Ngài những việc làm tốt được hoàn thành.

DO NGÒI BÚT CỦA NGƯỜI NGHÈO NÀN CẦN ĐẾN ALLAH

MUHAMMAD SALEH AL'UTHAIMIN

SÁNG THỨ SÁU

NGÀY 14 THÁNG SHA'BAN NĂM 1392 A.H

*

Nội dung

.... 1

THÔNG ĐIỆP VỀ MÁU TỰ NHIÊN CỦA PHỤ NỮ 2

Chương một: Khái niệm và nguyên nhân của kinh nguyệt 6

Chương hai: Độ tuổi bắt đầu và thời gian hành kinh 7

Chương ba: Trường hợp bất thường của kinh nguyệt.................................... 16

Chương bốn: Giáo luật về kinh nguyệt. 20

Chương năm: Istihadah và các giáo luật liên quan 34

Chương sáu: Máu hậu sản và giáo luật liên quan. 41

Chương bảy: Sử dụng thuốc ngăn kinh nguyệt, tránh thai hoặc phá thai. 46

Nội dung 53